

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет бізнесу і права
Кафедра фінансів, обліку та підприємництва

**Особливості формування бюджетів територіальних громад в умовах
військового стану**

Кваліфікаційна робота (проект)
на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконала: студентка 4 курсу 431 групи
спеціальності: 072 Фінанси, банківська справа
та страхування
освітньо-професійної програми «Фінанси,
банківська справа та страхування»
Коновалова Ірина Олександрівна

Керівник: Ковальов В.В. кандидат економічних
наук, доцент
Рецензент: к.е.н., доцентка Карнаушенко А.С.
голова СФГ «Олексієнко С.М.»

ЗМІСТ

Вступ3

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД6

1.1. Бюджет як економічна категорія6

1.2. Бюджетний процес на місцевому рівні11

1.3. Джерела формування бюджетів територіальних громад16

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ВИЛКІВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ24

2.1. Аналіз бюджету громади як фінансового плану24

2.2. Аналіз доходів бюджету громади27

2.3. Аналіз витрат бюджету громади 29

РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД УКРАЇНИ32

3.1. Оптимізація процесу бюджетного планування32

3.2. Посилення контролю за використанням бюджетних коштів35

Висновки39

Список використаних джерел42

Додатки49

ВСТУП

Актуальність теми. Автономія та саморозвиток територіальних спільнот – основний механізм прогресу людської цивілізації. Її організаційно-правові засади розвивалися, передусім, від індивіда – сімейних, родових та племінних форм – до утворення держави як центрального органу національної спільноти. У системі державного устрою (у міру розширення держави та виходу її за межі окремої держави чи нації) процес встановлення стабільної державної влади відбувається, в принципі, у площині узгодження інтересів держави загалом з інтересами мешканців місцевого співтовариства. Це проявляється у конфлікті між централізованою та локалізованою формами децентралізації (унітарної та федеральної), а також у конфлікті сил між артикуляторами (носіями) влади в авторитарній та демократичній формах правління.

На сучасному етапі Україна перебуває у процесі відновлення свого статусу суверенної держави, територіальної цілісності та фінансово-економічної системи, переходячи від централізованого планування до ринкової системи управління, що ґрунтується на досвіді розвинених країн. У центрі цього процесу стоїть питання про бюджетну систему та її стимули в умовах військового стану [32, с.11].

Багато місцевих влад сьогодні стикаються з реальністю, коли неможливо фінансувати інфраструктуру та послуги, необхідні для задоволення базових потреб населення, а також здійснювати інвестиції в майбутнє з фінансових причин. Місцевому фінансовому управлінню часто не вистачає технічної інфраструктури та потенціалу, а можливості отримання доходів часто обмежуються недосконалою нормативно-правовою базою та несприятливими політичними структурами. Стагнація державного сектору також впливає на ефективність місцевої економічної діяльності, утворюючи цикл бюджетного дефіциту та економічної стагнації.

Наразі питання формування місцевих бюджетів набули особливо актуальний характер. Формування бюджетів відіграє вирішальну роль у

функціонуванні та розвитку територіальних громад, особливо у складні часи, такі як військовий стан. В умовах воєнного стану, коли надходження до бюджету скорочуються, а видатки значно збільшуються, надзвичайно важливо надати належне виконання державного та місцевих бюджетів, пошук додаткових джерел надходжень, дотримання суворої економії у використанні бюджетних коштів.

В умовах обмеженості фінансових ресурсів завдання держави – забезпечити ефективне функціонування бюджетної системи, перенаправити кошти із затвердженого бюджету на соціальні виплати громадянам, збільшити витрати на оборону, переглянути джерела бюджетних доходів та залучити міжнародну допомогу [32, с.16]. Досягнення та підтримання фінансової стійкості державного та місцевих бюджетів та запобігання макроекономічним дисбалансам залежить від скоординованого, ефективного та всебічного співробітництва учасників бюджетного процесу.

Сучасний стан місцевого соціально-економічного розвитку в Україні характеризується відсутністю гарантій реалізації статутних повноважень та функцій місцевими органами влади, нестачею достатніх матеріальних, фінансових та інших ресурсів, що ускладнює існуючі диспропорції регіонального розвитку. Вирішення цієї проблеми вимагає децентралізації державних фінансових функцій як умови підвищення ролі фінансів місцевого самоврядування у вирішенні цілого ряду завдань повсякденного життя.

В основі адміністративної політики має лежати підхід, у якому суб'єкти процесу виступають не як адміністративно-територіальні одиниці, а як сукупність громадян за місцем проживання, тому національне законодавство має враховувати особливості статусу об'єднань місцевого самоврядування. Усе це свідчить про актуальність теми дослідження.

Мета дослідження – поглиблення теоретичних основ місцевих бюджетів та розробка пропозицій щодо вдосконалення управління бюджетом Вилківської територіальної громади в умовах воєнного стану.

Завдання дослідження:

– розгляд понять теоретичних понять та основних проблем, які виникають під час формування бюджетів територіальних громад під час військового стану;

– аналіз особливостей формування бюджетів Вилківської територіальної громади в умовах воєнного стану.

– збір та аналіз статистичних даних щодо бюджетів територіальних громад у період військових дій.

– надання практичних рекомендацій щодо удосконалення бюджетного процесу в умовах військового конфлікту.

Об’єкт дослідження: процес формування місцевих бюджетів в умовах військового стану.

Предмет дослідження: теоретичні та практичні питання формування місцевих бюджетів в умовах військового стану.

Методи дослідження: узагальнення та теоретично порівняльний, коефіцієнтний, структурно-логічний, аналітичний, а також системний аналіз.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

1.1. Бюджет як економічна категорія

Формування соціально-економічної сутності бюджету пройшло довгий шлях. З погляду держави, бюджет – це загальний фіскальний закон, на якому ґрунтуються програми доходів та видатків держави. Так, в бюджеті зазвичай завищується більшість витрат, як в бюджетів колишнього Радянського Союзу, тобто комплексні трансферти фінансового забезпечення витрат державі (витрати економічного розвитку) [15, с.17].

Бюджети загалом мають відносно недавнє історичне походження з погляду їхньої сучасної інтерпретації та призначення. У країнах бюджети розуміються як законодавчі акти, які узаконюють розподіл доходів і витрат у вигляді фіскальних документів, і лише вищий законодавчий орган має право надати бюджету юридичну силу будь-якому рівні через демократичні процеси прийняття рішень.

Бюджет сприймається як правової акт у трьох аспектах: по-перше, як правової акт, з допомогою якого виконавча влада контролює кошти, є грошовими ресурсами; по-друге, як план витрат та доходів відповідних органів влади; по-третє, як економічна категорія, оскільки державний бюджет відображає грошові відносини щодо формування, розподілу та використання централізованих та децентралізованих грошових фондів.

Бюджет відбиває і водночас обмежує сферу діяльності держави. З одного боку, це кошти, які перебувають у розпорядженні держави та визначають її фінансові можливості; з іншого боку, документ концентрується на державних коштах, які є власністю, але перебувають у розпорядженні органів структури державної влади.

Згідно Закону України про Бюджетну систему України бюджет – «це утворення і використання фінансових функцій, які здійснюються органами

державної влади. Його основним завданням є підтримка загальноекономічної ринкової рівноваги і стимулювання розвитку сфер суспільного відтворення та галузей національної економіки [4]». Основне призначення бюджету – координація розподілу та перерозподілу валового внутрішнього продукту за виробничими одиницями, галузями економіки, адміністративно-територіальними одиницями та групами населення на основі певної фіскальної політики та відповідно до потреб ринкової економіки.

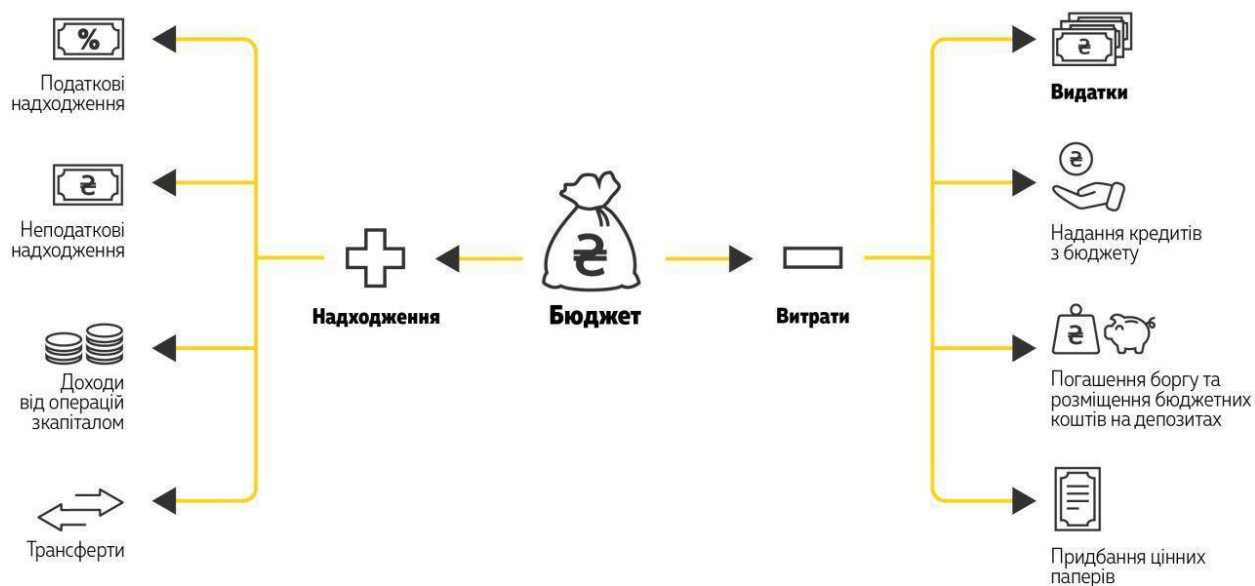
Бюджет переплітається з інтересами та протиріччями на різних рівнях. Бюджет – це дуже потужна, а часом і небезпечна зброя в руках державних органів, об'єкт боротьби ідеологій, наукових концепцій, політичних переконань та уявлень про справедливість. Усі гривні бюджету мають бути використані для забезпечення безперервного економічного зростання та добробуту населення [27, с.11].

Тому кожною гривнею необхідно постійно керувати, щоб забезпечити цільове використання бюджетних коштів та їх належне повернення. Офіційні документи, зокрема Бюджетний кодекс України, дають таке визначення: «Бюджет – це план формування та використання фінансових ресурсів для забезпечення завдань та функцій, що виконуються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування протягом бюджетного періоду».

Державний бюджет – це фінансові відносини щодо формування та використання державних ресурсів.

Бюджет відіграє у діяльності держави як фінансовий план державних витрат та його фінансування. Бюджет визначає можливості та пріоритети розвитку держави, її роль та способи реалізації її функцій. Бюджет є ефективним регулятором економіки, відображаючи обсяг необхідних державі фінансових ресурсів, конкретні напрями використання фінансів та спрямовуючи фінансову діяльність держави.

Основними складовими бюджету є доходи (доходи бюджету) та витрати (витрати бюджету) (рис. 1.1).

Доходи бюджету включають податки, неподаткові доходи та інші надходження, зібрані відповідно до законодавства України (у тому числі трансфери, плату за адміністративні послуги та власні доходи бюджетних установ), повернення кредитів бюджету, кошти від державних запозичень, кошти від приватизації державного майна, повернення бюджетних коштів з депозитів та надходження від продажу цінних паперів [24, с.12].

Витрати бюджету – це фінансування реалізації програм та заходів. До них відносяться погашення боргів, надання кредитів, депонування бюджетних коштів, придбання цінних паперів, повернення надмірно сплачених податків, зборів та інших доходів бюджету або управління доходами бюджету на основі повернення бюджетних коштів, результатів перевірок, ініційованих клієнтами або скарг клієнтів на порушення встановленого порядку проведення фінансових операцій [24, с.22].

Бюджетне регулювання допомагає здійснити структурні перетворення в національній економіці, вирівнювати диспропорції між її складовими елементами, виконувати перерозподільчу функцію держави, формувати і коригувати макроекономічні пропозиції розвитку, знімати гостру проблему інфляції та безробіття, вирішувати проблеми соціального характеру тощо.

Роль бюджету в регулюванні соціальних процесів у країні в кінцевому підсумку залежить від того, як і кому служать результати бюджетної стабілізації - чи справді вона поглиблює майнову диференціацію населення або веде до рівномірнішого розподілу доходів і формування середнього класу, що є запорукою стабільності країни в цілому. Тому щодо напряму розвитку бюджетної політики та бюджетних інститутів важливо враховувати специфіку країни.

Бюджети також відіграють важливу роль у соціальній сфері. Це реалізується відповідно до законодавчо встановлених механізмів у відповідній державі. Залежно від особливостей державного устрою, національних традицій, рівня економічного розвитку та інших факторів бюджет спрямовується на підтримку складових соціальної сфери (науки, культури, спорту, медицини, освіти) [16, с.23].

Досягнення оптимального балансу між економічної та соціальної сфер означає задоволення інтересів усіх соціальних груп. Як правило, цю проблему не вирішено повністю в жодній країні світу. Ми можемо говорити лише про задоволення потреб більшості суспільства.

Бюджети також впливають на ефективність роботи підприємств та організацій. Використовуючи такі бюджетні інструменти, як податкові ставки, бюджетний контроль та штрафи, держава істотно впливає на цих економічних суб'єктів [17, с.36].

Об'єктивно економічне відродження потребує зміцнення державного бюджету як головного важеля ефективного розвитку національної економіки у напрямі соціально орієнтованої економіки. Іншими словами, держава має ефективно розподіляти доходи та витрати між центром та регіонами.

Основною ланкою фінансової системи є консолідований бюджет, який включає всі рівні бюджету і окремі централізовані джерела фінансування. Кошти, зосереджені у бюджеті, спрямовані на реалізацію соціально-економічної політики, оборону та безпеку держави. Бюджет використовується для реалізації національних та регіональних програм розвитку та успішного розвитку галузей

економіки, перетворення військово-промислового комплексу, охорони здоров'я, зміцнення науково-технічного потенціалу та культури, покращення матеріального становища населення та його окремих груп, підтримки соціально-економічного розвитку регіонів.

Акумуляція значних коштів у бюджетній системі створює можливості для забезпечення справедливого економічного та культурного розвитку країни загалом. Бюджет є потужним інструментом керування.

Значення державного бюджету визначається обсягом сконцентрованих у ньому коштів. Всі інші ланки фінансової системи функціонують у прямій залежності від бюджету та під його впливом. Існування бюджету створює змогу маніпулювання розподілом коштів у потреби суспільства з урахуванням пріоритетів у конкретний період [19, с.5].

Економічні інтереси кожної окремої людини не завжди збігаються з інтересами більшості, і в цьому полягає небезпека прорахунків та неефективних рішень. Таким чином, можна зробити висновок, що демократичні рамки бюджетного процесу організовані таким чином, що владні структури ухвалюють рішення у боротьбі за голоси виборців.

Бюджетна політика законодавчої та виконавчої влади є одним із найважливіших елементів у завоюванні підтримки електорату. У демократичних країнах на бюджети можуть впливати виборці. Оскільки багато виборців не мають фінансових можливостей, вони можуть підтримати економічно неефективні програми, запропоновані виборцями з популістських міркувань.

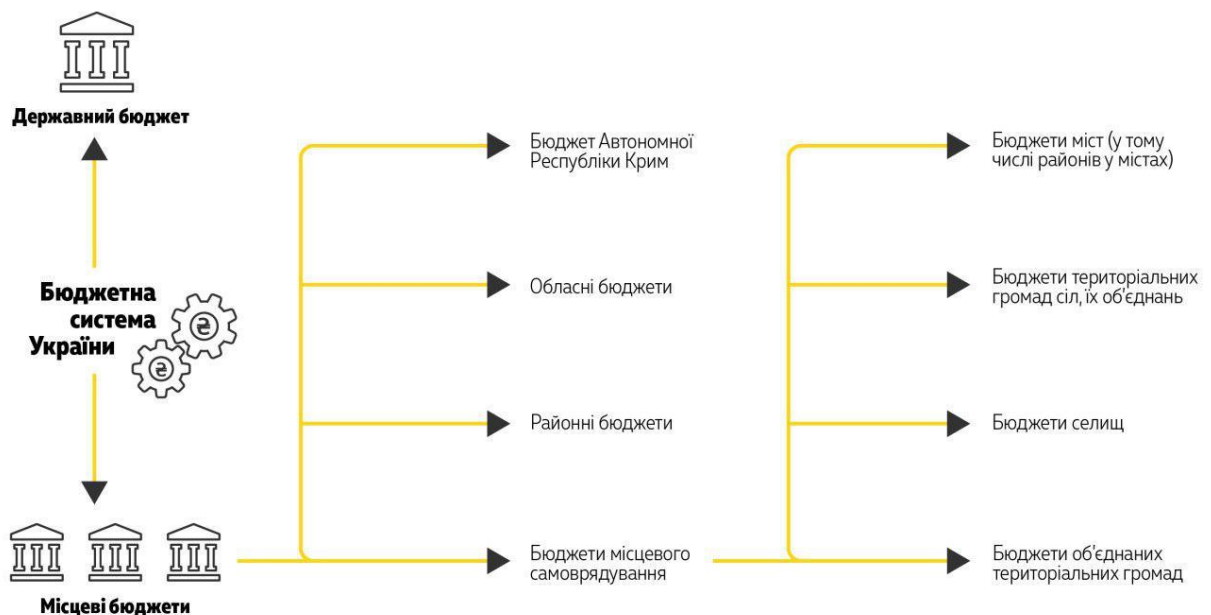
У нашій країні на фінансування програми «Соціальний захист та соціальне забезпечення в Україні» щорічно витрачається близько 20% державного бюджету, але, незважаючи на збільшення частки бюджетних видатків на ці потреби, існуюча система соціального захисту, зокрема пільги та субсидії, не забезпечує належного рівня підтримки вразливих верств населення. Хронічне недофінансування системи соціального захисту та соціального забезпечення переважно пов'язане з тим, що існуюча в Україні система пільг не є фінансово обґрунтованою, тобто не орієнтована на захист від бідності.

Окрім відсутності достатніх фінансових ресурсів, ще однією причиною невиконання програм адресної соціальної допомоги є неправильна розробка цих програм. В результаті існуючі програми та реальні процедури їх фінансування поки що не виконують функцію раціоналізації та оптимізації державних витрат.

1.2. Бюджетний процес на місцевому рівні

Бюджет України має дворівневу організаційну структуру: державний та місцеві бюджети, причому місцеві бюджети відображають основні напрямки доходів та видатків бюджету у конкретному звітному періоді.

Місцеві бюджети складаються з бюджету місцевого самоврядування та бюджету обласної громади (рис. 1.2).

Місцевий бюджет є основним фінансовим фондом органів місцевого самоврядування, сприяє забезпеченню фінансово-самодостатнього розвитку території країни та визначає ефективність впливу місцевих органів влади на розвиток економічного потенціалу країни.

Місцеві бюджети в Україні мають яскраво виражену соціальну спрямованість, значні фінансові ресурси спрямовуються на фінансування закладів освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, соціального забезпечення, житлово-комунального господарства [34, с.8].

Ефективність місцевих бюджетів визначається науково розробленими та практично реалізованими цілями, завданнями, функціями та принципами розвитку.

Місцеві бюджети є важливою складовою системи бюджетного контролю та ефективним інструментом державної бюджетної політики. Стан економічної та соціальної інфраструктури адміністративно-територіальних одиниць залежить від наступних рівнів якісного формування:

- житлово-комунального господарства;
- транспорту;
- зв'язків;
- закладів освіти, охорони здоров'я, культури;
- соціально-економічний розвиток регіонів та країни в цілому.

В умовах трансформації економіки особливо важливо покращити структуру доходів та видатків бюджетів регіональних утворень з урахуванням пріоритетів державної фіскальної політики на середньострокову перспективу [38, с.27].

Основними завданнями бюджетного регулювання України на сучасному етапі розвитку є:

- стабілізація бюджетної системи;
- зміцнення фінансової бази органів місцевого самоврядування;
- посилення впливу органів місцевого самоврядування на соціально-економічні процеси у країні;
- удосконалення міжбюджетних відносин.

У більшості наукових праць, присвячених фінансовому забезпеченню місцевого самоврядування, узагальнюються дефініції, методологічні, інституційні та організаційні аспекти організації та використання місцевих бюджетів, розглядаються загальні тенденції їхнього функціонування. Водночас недостатньо вивчені питання оптимізації доходів та видатків, формування власних доходів місцевого бюджету відповідно до вимог часу. Оптимальний розподіл доходних та видаткових повноважень між різними рівнями бюджетної

системи країни, їх відповідність реальним бюджетним можливостям та основам організації місцевого самоврядування потребують детального вивчення.

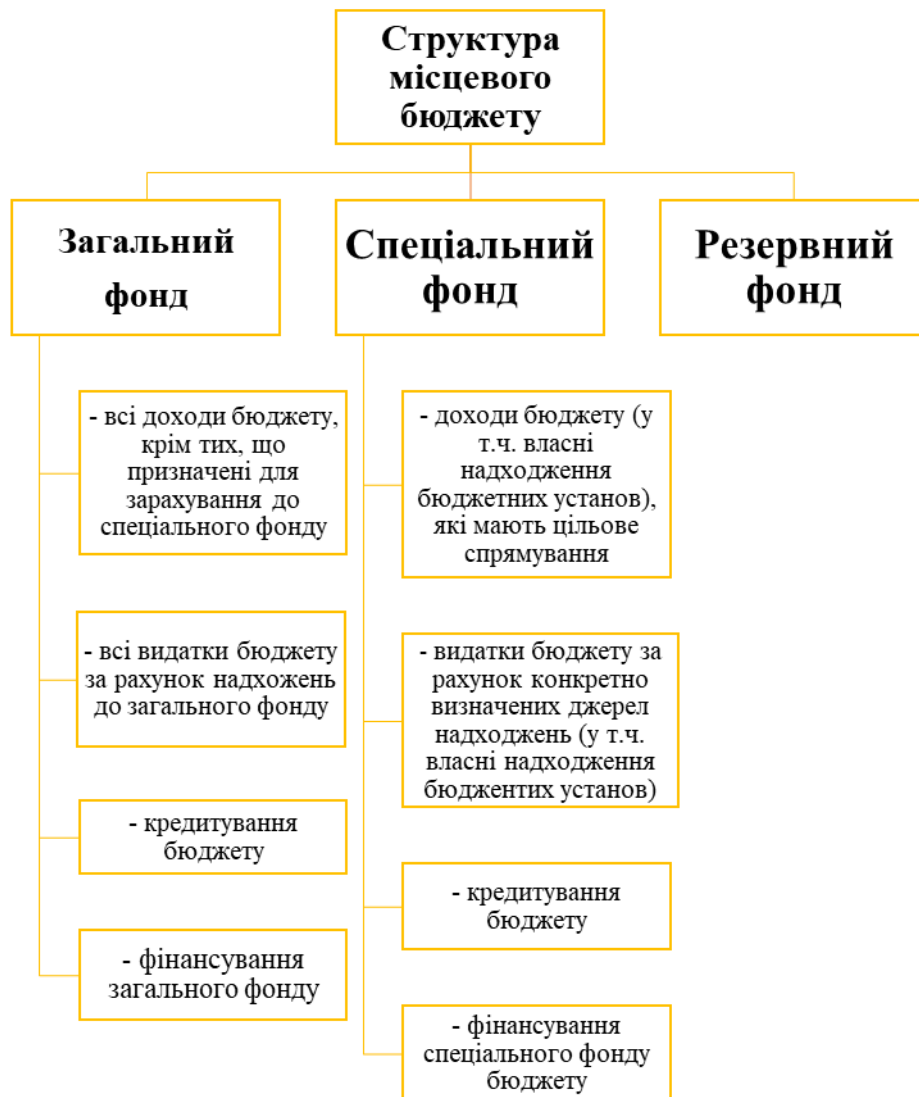
Складовою частиною сучасної національної бюджетної системи є місцеві публічні фінанси, які мають достатній потенціал для вирішення стратегічних завдань бюджетної політики місцевих утворень та забезпечення стабільного розвитку організацій місцевого самоврядування [48, с.84].

У разі економічної трансформації особливо важливо посилити роль організацій місцевого самоврядування системі управління фінансами.

Формування місцевих бюджетів, як важливого компонента системи бюджетного регулювання, вимагає теоретичних узагальнень та перегляду існуючих підходів до участі місцевих бюджетів у соціально-економічному розвитку адміністративних районів та забезпеченні добробуту громадян.

Місцевий бюджет є найважливішим фінансовим джерелом адміністративного поділу та базою місцевих державних фінансів. Структура та розмір доходів місцевих бюджетів залежать від економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону та рівня розвитку системи міжбюджетних відносин [31, с.20]. Місцеві бюджети фінансуються не лише за рахунок повноважень органів місцевого самоврядування, а й за рахунок частини повноважень, делегованих державою (рис. 1.3).

Розвиток механізму бюджетної фінансової підтримки місцевого самоврядування сприяє підвищенню ефективності фінансово-економічної координації та впливає на процес формування та виконання місцевих бюджетів, запровадження ефективних механізмів міжбюджетних відносин та стан соціально-економічного розвитку адміністративних районів. Аналіз розподілу доходних і видаткових повноважень за рівнями бюджетної системи показує, що значна кількість можливостей перебуває у спільному віданні держави й органів місцевого самоврядування.

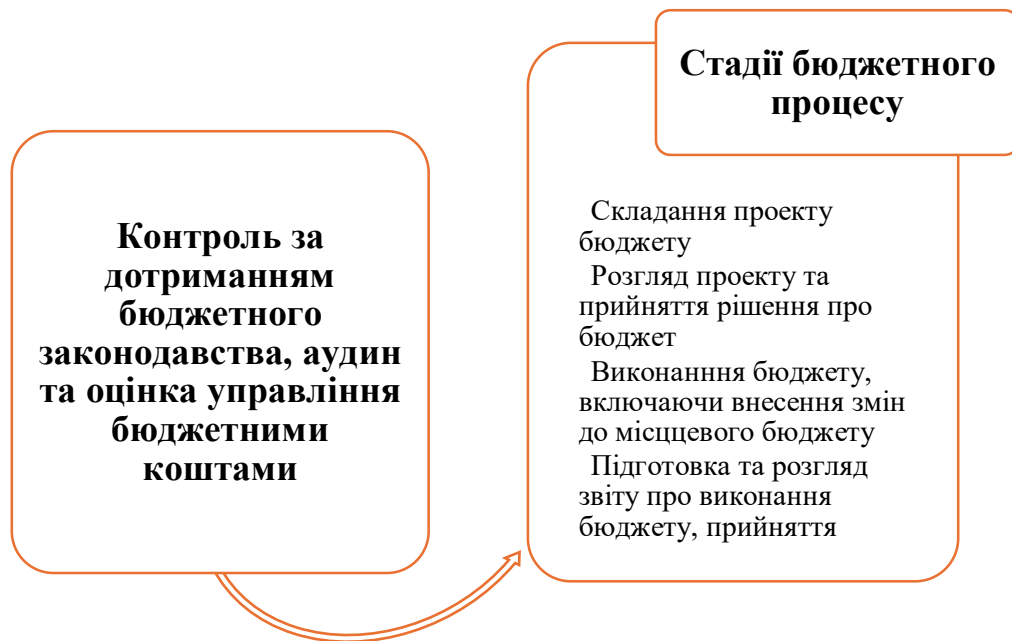

Основними принципами санкціонування доходів та розподілу доходів між рівнями бюджетної системи є такі:

- компетенція щодо визначення та регулювання конкретних доходів повинна належати органам влади, від економічної політики яких залежить розмір податкової бази за цими доходами;
- місцеві органи влади мають бути зацікавлені у створенні сприятливих умов соціально-економічного розвитку своєї території;
- власні доходи бюджетів усіх рівнів мають стати основою для реалізації видаткових повноважень, закріплених за місцевими органами влади та підвищити стійкість фінансового забезпечення адміністративно-територіальних одиниць.

Основними принципами розподілу видаткових повноважень та витрат між рівнями бюджетної системи держави є принципи субсидіарності, територіальної відповідальності, диференціації та ефективності [12, с.78].

На етапі трансформації економіки бюджетна політика має формуватися у сфері міжбюджетних відносин, вкладених у посилення ефективного регіонального розвитку та якісну реалізацію принципу субсидіарності у бюджетній системі (рис. 1.4).

Для цього необхідно покращити організацію доходної частини місцевого бюджету, оптимізувати чисельність регіональних спільнот та впровадити підхід до планування програм на всіх рівнях бюджетної системи. Впровадження механізму міжбюджетних відносин:

- забезпечення незалежності органів місцевого самоврядування у плануванні, складанні та виконанні місцевих бюджетів;
- належне розмежування компетенції органів місцевого самоврядування та відповідальності за виконання переданих повноважень;
- удосконалення процесу формування доходів місцевих бюджетів має здійснюватися на основі досвіду інших країн, які розширили базу фінансових ресурсів та підвищили роль своїх адміністрацій.

У державах з економікою, що розвивається, місцеві бюджети формуються в основному за рахунок доходів, на частку яких припадає від 40 до 80 відсотків усіх надходжень. Ступінь залежності місцевих бюджетів від фінансової допомоги держави вказує на рівень централізації бюджетної системи. До країн із високо централізованими бюджетами належать Велика Британія, Польща та Словаччина, де на трансферти припадає від 50 до 70 відсотків доходів місцевих бюджетів. Швеція, Фінляндія та Данія входять до групи країн, де частка трансфертів у доходах місцевих бюджетів низька, що свідчить про значну децентралізацію бюджетної системи. Аналіз динаміки показників, що характеризують структуру місцевих бюджетів у державах-членах Європейського Союзу, показує, що показники країн з економікою, що трансформується, поступово наближаються до показників розвинених країн [27, с.95].

Згідно з накопиченим іншими країнами досвідом у сфері формування місцевих бюджетів, у більшості економічно розвинених країн існує два функціональні типи місцевих бюджетів: поточні та інвестиційні.

Прибуткова частина інвестиційного бюджету складається з наступних компонентів:

- місцеві запозичення;
- інвестиційні субсидії з державного бюджету;
- цільові банківські кредити.

Витрати з цього бюджету спрямовуються на капітальні вкладення, розвиток соціальної інфраструктури, оновлення основного капіталу та погашення боргу місцевих органів влади. На інвестиційні бюджети припадає 40 відсотків усіх видатків місцевих бюджетів, що сприяє соціально-економічному розвитку регіону та всієї країни.

1.3. Джерела формування бюджетів територіальних громад

В одному з основних завдань національної територіальної політики є забезпечення їхньої активної участі в державній державі. керування через

ефективний механізм. Першим є створення наступного. Забезпечення цього потенціалу можливо, передусім, з урахуванням нарощування фінансових можливостей місцевих адміністрацій та органів місцевого самоврядування щодо участі у реалізації соціально важливих і економічно вигідних інвестиційних проектів. Це завдання може бути вирішено через механізм формування інвестиційного потенціалу місцевих бюджетів, зокрема шляхом його підтримки через випуск муніципальних облігацій.

Інвестиційний потенціал місцевого суспільства слід розглядати як здатність суб'єктів місцевого самоврядування реалізувати низку інвестиційних можливостей, що мобілізують існуючі ресурси та створюють додаткові потоки капіталу збільшення вартості об'єкта інвестування [5, с.36]. У цьому контексті визначається створення фінансових ресурсів через механізми місцевого бюджету. При цьому він не належить до загального бюджету місцевої одиниці, а лише до його інвестиційної складової, так званого бюджету розвитку. Фінансові ресурси бюджету розвитку скеровуються у відповідних регіональних програм соціально-економічного розвитку, що з здійсненням інвестиційної та інноваційної діяльності, і навіть на фінансування субсидій та інших витрат, що з розширеним відтворенням.

Згідно з Бюджетним кодексом України та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» витрати бюджету розвитку відносяться до видатків спеціального фонду та можуть здійснюватися за рахунок позикових коштів, що залучаються місцевою громадою від іноземних держав, банків та міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних програм (проектів) [4]. Таким чином, ми переходимо до муніципальних запозиченням, у яких одним із ключових сегментів виступають саме муніципальні облігації.

Під державними облігаціями слід розуміти «облігації, випущені муніципальними, місцевими органами влади у вигляді позики під державну власність [8, с.23]». У правовому обороті України термін «муніципальні облігації» не вживається. Натомість Законом України «Про цінні папери та фондовий ринок» передбачено наявність на ринку цінних паперів, облігацій

місцевих позик, до яких належать облігації внутрішніх та зовнішніх місцевих позик [21, с.74].

Крім поділу за ознакою ринку первинного розміщення (внутрішній чи міжнародний) у світовій практиці муніципальні облігації також розрізняють за способом забезпечення зобов'язань:

1. Облігації загального зобов'язання – це муніципальні облігації, відсотки та основна сума виплат за якими забезпечуються загальним потенціалом доходів емітента (зазвичай податковими надходженнями);

2. Прибуткові облігації – це муніципальні облігації, відсотки та суми погашення яких виплачуються за рахунок коштів, отриманих від реалізації інвестиційних проектів, випущених для їх фінансування (наприклад, для фінансування будівництва стадіонів, мостів, лікарень тощо).

Рішення про випуск облігацій місцевої позики приймається Верховною радою або міською радою Автономної Республіки Крим відповідно до вимог, встановлених Законом про бюджет. Реєстрація випуску облігацій місцевої позики здійснюється у порядку, встановленому Державною комісією з цінних паперів та бірж.

Особливості погашення та реалізації прав щодо облігацій місцевих позик визначаються умовами їх розміщення. Процес зовнішніх запозичень через механізм випуску державних облігацій регулює, передусім, Бюджетний кодекс. Зокрема, статтею 16 передбачено, що «зовнішні запозичення можуть здійснювати лише міські ради міст із чисельністю населення понад вісімсот тисяч мешканців за офіційними даними державної статистики на час ухвалення рішення про здійснення запозичень [4]».

Окрім Бюджетного кодексу головним нормативно-правовим документом, що визначає особливості емісії та звернення облігацій внутрішніх місцевих позик, виступає «Положення про порядок випуску облігацій внутрішніх місцевих позик». Це положення визначає:

– витрати обслуговування боргу місцевих бюджетів що неспроможні перевищувати 10 відсотків видатків загального фонду у відповідних місцевих

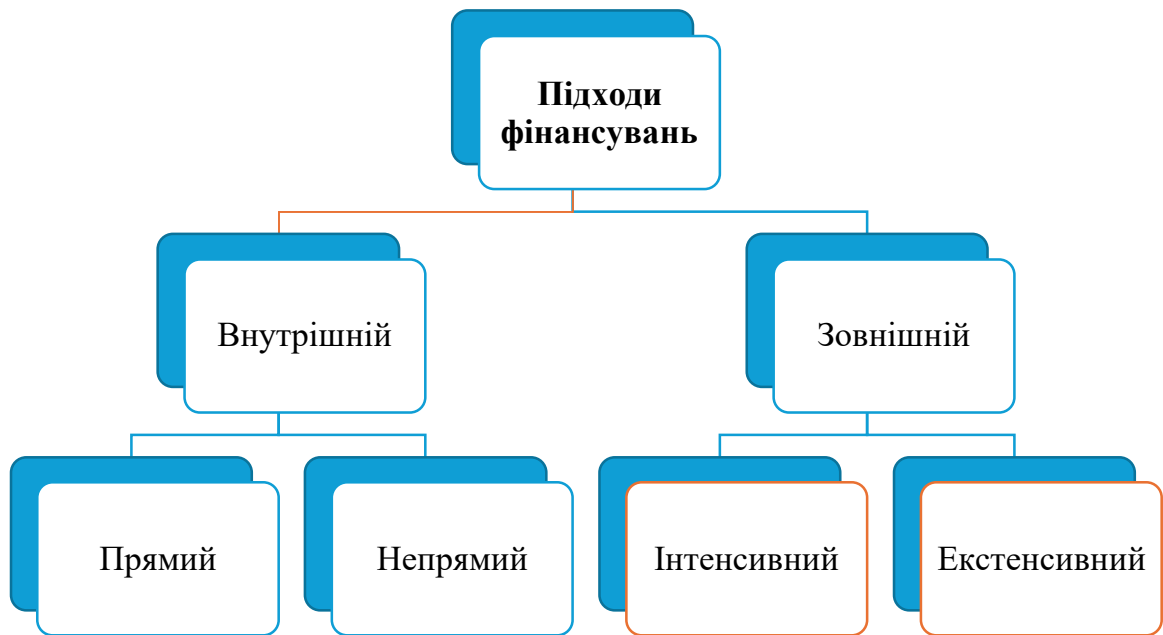
бюджетах щороку протягом бюджетного періоду, який заплановано обслуговування боргу;

– емітент може розміщувати іменні облігації; процентні та дисконтні облігації; звичайні (незабезпечені) та забезпечені;

– у разі прийняття емітентом рішення про емісію облігацій внутрішніх місцевих позик, необхідно внести відповідні зміни до затвердженого місцевого бюджету та отримати у Міністерстві фінансів України висновок про відповідність проекту рішення щодо відповідності запозичень вимогам, встановленим бюджетним законодавством.

Однак з точки зору об'єкта нашого дослідження, найважливішим є положення про те, що отримані емітентом кошти від випуску облігацій використовують виключно для фінансування бюджетів розвитку відповідних місцевих бюджетів., а проект емісії облігацій повинен обов'язково містити вказівку на те, з якою метою фінансуватись залучені кошти. Таким чином, на законодавчому рівні визначено, що емісія муніципальних облігацій має здійснюватися виключно з метою наповнення місцевих бюджетів коштами, які надалі будуть спрямовані на фінансування інвестиційних потреб територіальної громади.

Один із прямих методів бюджетного забезпечення передбачає негайне використання наявних муніципальних ресурсів. Прикладами його впровадження є надання різних субсидій, грантів або безпроцентних позик місцевим підприємствам [19, с.48].

Рис. 1.5. Фінансування місцевого розвитку

Внутрішній підхід до фінансування місцевого розвитку передбачає спрямування частини муніципальних ресурсів на стимулювання економічної діяльності в місті. Застосування цього методу може здійснюватися двома способами: прямий і непрямий (рис. 1.5.).

Застосовувати непрямий метод бюджетних асигнувань, досягається шляхом перерозподілу доходів до місцевих бюджетів на майбутній період. Прикладами є податкові канікули та пільги, компенсація відсотків або відстрочка платежів, надавання в користування землю або будинок під кредит банку безкоштовно або зі знижкою для підприємств, особливо через систему оплати зі знижкою.

Можливі також комбінації прямих і непрямих методів.

У цьому випадку, частина муніципальних ресурсів не буде передана об'єкту пряма підтримка та пряме залучення необхідних ресурсів інші джерела. Прикладом такої комбінації є муніципальна влада, яка гарантує повернення позик місцевим підприємствам.

Внутрішній метод розподілу бюджету на місцевий економічний розвиток широко використовується в країнах Європейського Союзу та великих містах

Північної Америки. Умовами, що роблять його застосування можливим, є високий ступінь адміністративної та фінансової автономії муніципалітетів, що забезпечує широку основу для місцевих податків і зборів, а також і щоб муніципалітети мали відповідні повноваження щодо управління доходами. Тому органи місцевого самоврядування мають наявні значні ресурси для створення кращих умов для бюджетної підтримки та подальшого перенаправлення муніципальних ресурсів на задоволення таких потреб [35, с.143].

В Україні більша частина податкових надходжень надходить до державного бюджету та керується централізовано. Українське законодавство підрозділяє територіальні громади на різні типи та визначає обсяг їх повноважень, зокрема щодо управління доходами та видатками місцевих бюджетів. Міста у важливих областях (включаючи міста в Криму) мають високий ступінь адміністративної та фінансової незалежності, тоді як міста, села та селища у важливих районах мають значно менше повноважень. Проте навіть у важливих повітових містах база податків та зборів до місцевого бюджету незначна, а повноваження щодо вільного витрачання регіональних загальних бюджетних коштів фактично поширюються лише на спеціальні бюджетні фонди. Через війну в муніципалітетів часто немає достатніх коштів [34, с.35].

Метод зовнішнього фінансування передбачає залучення містами додаткових коштів для задоволення потреб регіонального економічного розвитку. Цей метод має два типи реалізації: централізований та широкий. Інтенсивним підходом до залучення зовнішнього фінансування є використання об'єктів державної власності для отримання додаткових надходжень до місцевих бюджетів. Прикладом може бути продаж або оренда державного майна (переважно землі та нерухомості).

Загальний аспект екзогенного підходу до розподілу бюджетних коштів – залучення додаткових зовнішніх ресурсів, не пов'язаних із доходами від активів, що перебувають у державній власності.

Прикладами можуть бути різні міські позички, вилучення коштів із бюджетів вищих рівнів, і навіть різні податки і збори, як у безпосередньо місцевих бюджетів.

Зазвичай використовують змішаний підхід до бюджетування. Поєднують в собі риси як внутрішнього, так і зовнішнього підходів.

Наприклад, фонди громад залучають кошти з міських бюджетів, або інших бюджетів, суб'єктів приватного підприємництва, благодійних організаціях, проектів які забезпечують фонди, донорські організації та інші.

Зовнішні та змішані підходи використовуються набагато частіше, ніж внутрішні, не тільки в Україні, а й у всьому світі.

З точки зору інституційного забезпечення бюджетної підтримки використовуються як інституційні, так і неінституційні механізми. Неінституційні механізми включають механізми прямого застосування. Місцева влада з них не повинна створювати додаткові інститути [19, с.89]. Це той бюджет, який складається неконституційним способом. Пропозиція зазвичай робиться за рахунок:

- податків і зборів, продажу та оренди спільного майна;
- коштів з бюджету більш високого рівня (регіональні угоди про соціально-економічний розвиток, бюджетні інвестиційні проекти);
- інвестиційні фонди (місцеві трастові фонди, спеціальні регіональні та інвестиційні стимули, державно-приватне партнерство, об'єднання комунальних підприємств, компенсація впливу);
- кредитні механізми (облігаційні позики, банківські позики, позики міжнародних фінансових інститутів);
- гранти (міжнародна технічна допомога, пожертви, проекти корпоративної соціальної відповідальності).

Інституційні механізми вимагають створення нових інститутів для залучення додаткових коштів на потреби розвитку регіону, головним чином за рахунок стимулювання інвестиційної діяльності. Такі інститути можуть мати різний статус і моделі управління, в тому числі:

- підкорятися місцевим органам влади та ставати частиною місцевих органів влади;
- діяти як незалежна неурядова організація;
- контролюватись колегіальним органом з представників місцевого самоврядування, бізнесу та громадянського суспільства.

В Україні існує досить суперечлива практика щодо бюджетних заходів для забезпечення основних та додаткових потреб громад, оскільки фінансові ресурси міст є дуже обмеженими [39, с.43]. Українські міста витрачають надмірні зусилля та ресурси на задоволення додаткових потреб, наприклад, інформаційних, хоча їх недостатньо для задоволення базових потреб (в основному, стан та якість міської інфраструктури).

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ВИЛКІВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

2.1. Аналіз бюджету громади як фінансового плану

Вилківська міська територіальна громада – громада в Ізмаїльському районі Одеської області (Україна), створена рішенням обласної ради від 18 липня 2017 року у рамках адміністративно-територіальної реформи 2015-2020 років. До складу ОТГ входять Вилківський муніципальний район, села Десантне, Мирне, Новомиколаївка, Приморське та селище Біле.

Вилківська міська рада від імені територіальної громади на користь територіальної громади здійснює права на об'єкти спільного майна, що є власністю територіальної громади міста, селища та села, включаючи рухоме майно, нерухомість, доходи бюджету міста, селища та села, інші кошти, землю та природні ресурси. Вилківська міська рада має право створювати, ліквідувати, реорганізовувати та повторно використовувати підприємства, установи, організації та споруди, які є спільною власністю територіальної громади [44].

Бюджет Вилківської міської ради є самостійним та не входить до складу республіканської чи інших місцевих бюджетів України.

Вилківська міська рада може звертатися до судів загальної юрисдикції як позивача та відповідача, зокрема, коли це необхідно для забезпечення реалізації повноважень місцевого самоврядування та виконання функцій місцевого самоврядування.

Діяльність Вилківської міської ради ґрунтується на засадах місцевого самоврядування, встановлених статтею 4 Закону України «Про місцеве самоврядування».

Безперервність та ефективність роботи Вилківської міської ради забезпечується регулярними засіданнями ради, засіданнями постійних комісій

ради, зборами депутатів та груп, діяльністю депутатів міської ради, міського голови, виконавчого комітету міської ради та інших виконавчих органів.

У таблиці 2.1. наведено характеристику результативних показників виконання бюджету Вилківської ОТГ за 2022 рік.

Таблиця 2.1

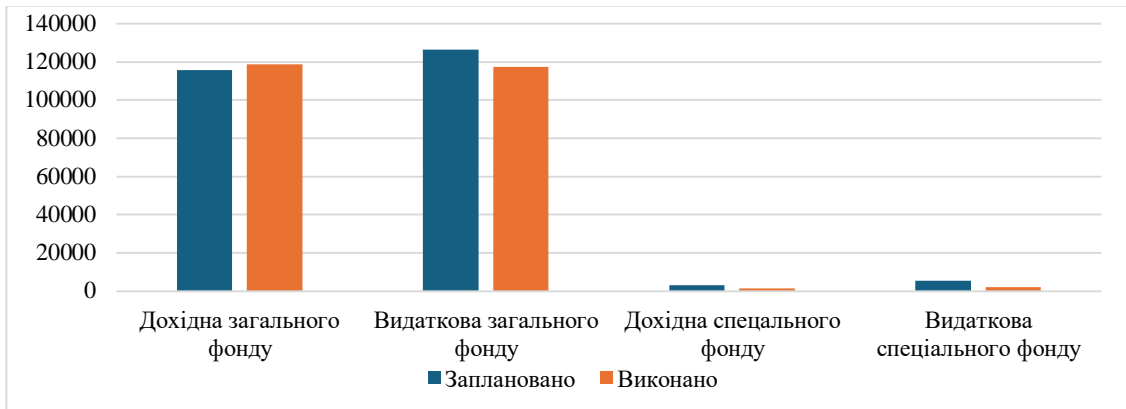
Показники бюджету Вилківської територіальної громади за 2022 рік

Показники	Значення
Заплановані доходи по загальному фонду бюджету, тис. грн.	115598,4
Виконані доходи по загальному фонду бюджету, тис. грн.	118813,4
Заплановані видатки по загальному фонду бюджету, тис. грн.	126608
Виконані видатки по загальному фонду бюджету, тис. грн.	117331,2
Частка витрат на апарат управління, %	13,52
Частка витрати на заклади освіти, %	65,93
Частка витрат на охорону здоров'я, %	2,09
Частка витрати на заклади культури (будинки культури, бібліотеки, музична школа), %	3
Частка витрати на благоустрій міста та сіл, %	9,81
Частка витрати на соціальний захист населення, %	3,55
Частка витрати на пожежну службу, %	0,72
Частка витрати на громадянські роботи та безпека, %	0,63
Частка інших видатків, %	0,06
Міжбюджетні трансферти, %	0,69

Джерело [44]

Відповідно до показників виконання бюджету (табл.2.1.) Вилківської громади ,на 2022 рік доходи загального фонду становили 118813,4 тис.грн, видатки загального фонду – 117331,2 тис.грн..

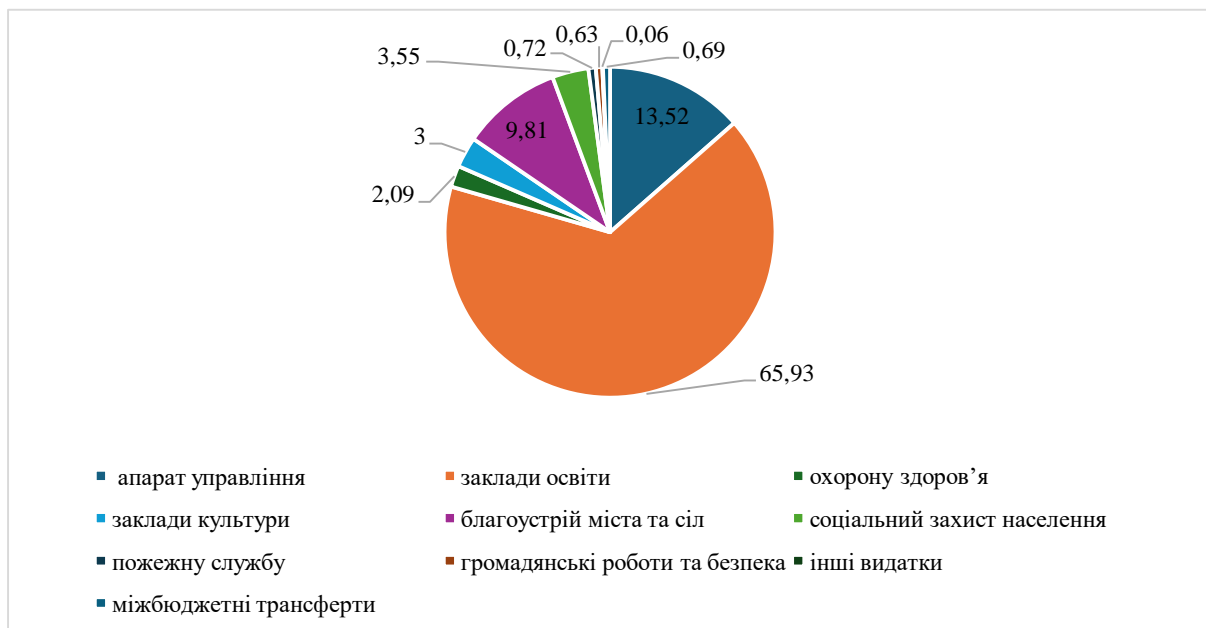
Відсоток виконання видаткової частини бюджету становить 92,7%, а саме 126608 тис. грн (рис. 2.1.).

Рис. 2.1. Виконання плану бюджету Вилківської громади

У 2022 році порівняно з планом доходи бюджету збільшилися на 3215 тис. грн., або на 102,8% по загальному фонду. Це свідчить що план по виконанню доходної частини загального фонду перевиконаний, і є хорошим показником для територіальної громади. Спеціальний фонд становить 1315,4 тис. грн. відсоток виконання 44%.

Видатки бюджету поселення у 2022 р. становлять 92,7%, а саме 126608 тис. грн по загальному фонду. Спеціальний фонд – 2074,9 тис. грн, що становить 39% виконання.

Рис. 2.2. Питома вага видатків загального фонду по бюджетним закладам

Видатки по захищених статтях складають 105181,4 тис. грн. або 89,65%, в т.ч. видатки на заробітну плату та нарахування на неї складають 97177,9 тис. грн., або 96,13% від планових призначень, видатки на оплату енергоносіїв та комунальні послуги склали 7278,6 тис. грн. або 70,86% від планових призначень [45].

2.2. Аналіз доходів бюджету громади

Основи законодавства, що використовуються при формуванні дохідної частини місцевих бюджетів, виявляються в нормах Бюджетного та Податкового кодексів України. Проте нестійкість бюджетно-податкового законодавства та недосконала реалізація бюджетної політики на місцевому рівні зумовлюють необхідність подальших досліджень.

Бюджетний кодекс України визначає – «доходи бюджету складаються з податкових, неподаткових та інших надходжень. Надходження інших доходів регулюються законодавством України [4]».

До складу Вилківської ОТГ входять м. Вилкове, с. Десантне, с. Мирне, с. Н-Миколаївка та селище Біле. Загальна територія об'єднаної громади 47970,6 га.

Виробнича спеціалізація:

- природокористування: рибальство, заготівля очерету, альтернативна енергетика;
- туризм та рекреаційна діяльність;
- садівництво та городництво;
- сільського господарське виробництво;
- море господарські компанії.

Вилківську громаду визначено громадою, що має високий рівень спроможності. Показники місцевих бюджетів за останні три років Вилківської громади наведено в таблиці 2.2. Як видно до початку військового стану доходи місцевих бюджетів різко збільшились. У 2021 році показник збільшився на

45636.3 тис. грн. Водночас розширилися і планові показники. У 2022 році надходження зменшились на 7610,2 тис. грн.

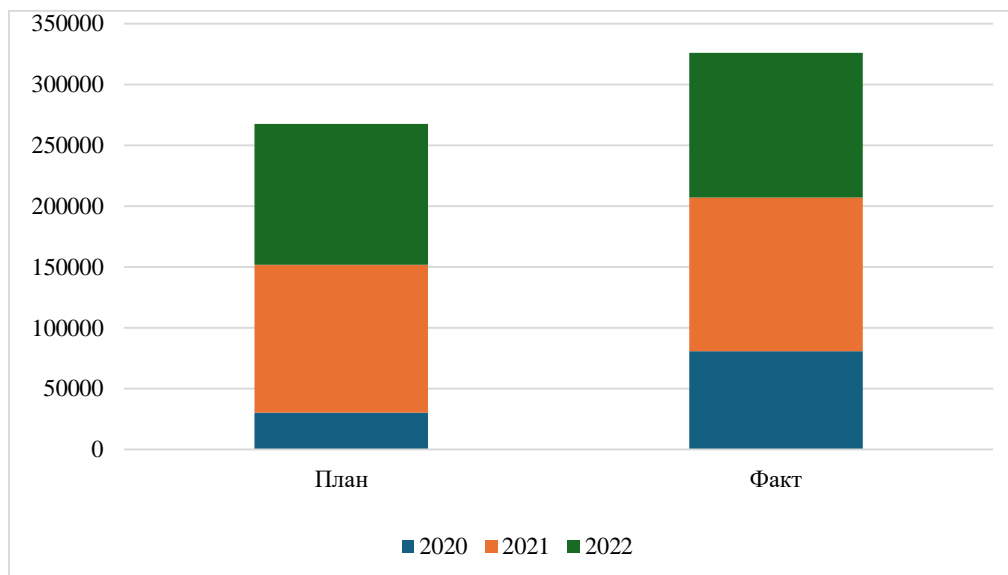
Таблиця 2.2

Доходи бюджету громади

Рік	2020	2021	2022
Планові показники, тис. грн	30531,3	121446,3	115598,4
Фактичні показники, тис. грн	80787,3	126423,6	118813,4

Джерело [21, 22, 23]

Графічне відображення фактичних надходжень до бюджетів ОТГ в Одеській області в порівнянні з плановими показниками та показниками за аналогічні періоди має тенденцію до зростання (рис. 2.3.).

Проведений аналіз виконання плану по доходам Вилківської ТГ (додаток А) дозволив визначити основні види надходжень до загального фонду місцевого бюджету.

Основним бюджетоутворюючим джерелом формування доходної частини бюджету є податок на доходи фізичних осіб (ККД 11010000). За 2020 рік

надійшло податку 15637,9 тис.грн , що складає 96,15% від планових призначень. Недовиконання склало 626,5 тис.грн. В порівнянні з 2019 роком надходження ПДФО збільшились на 535 тис.грн. Недовиконання пояснюється скороченням штатної чисельності основних платників ПДФО, наприклад ДП Агрофірма «Рута» сплатила на 311 тис. грн менше ніж у 2019 році, СПК «Дружба» - на 393 тис.грн менше ніж у 2019 році [45].

В існуючій системі міжбюджетних відносин обсяг доходів місцевих бюджетів визначає спроможність територіальних громад задовольняти суспільні потреби та вирішувати місцеві проблеми. Запорукою соціально-економічного розвитку територіальних громад є стабільне та достатнє забезпечення місцевих бюджетів грошовими надходженнями, їх цільове та ефективне використання.

2.3. Аналіз витрат бюджету громади

Видаткова частина бюджету виконується за допомогою використання бюджетних коштів бюджетним фінансуванням. Це пов'язано з тим, що процес бюджетного фінансування розкриває цілі бюджету, спрямованість на виконання функцій органів державної влади та місцевого самоврядування і характеризує ступінь корисності цих функцій для суспільства та стратегічний напрям їх розвитку.

Показники місцевих бюджетів за останні три років Вилківської громади наведено в таблиці 2.3.

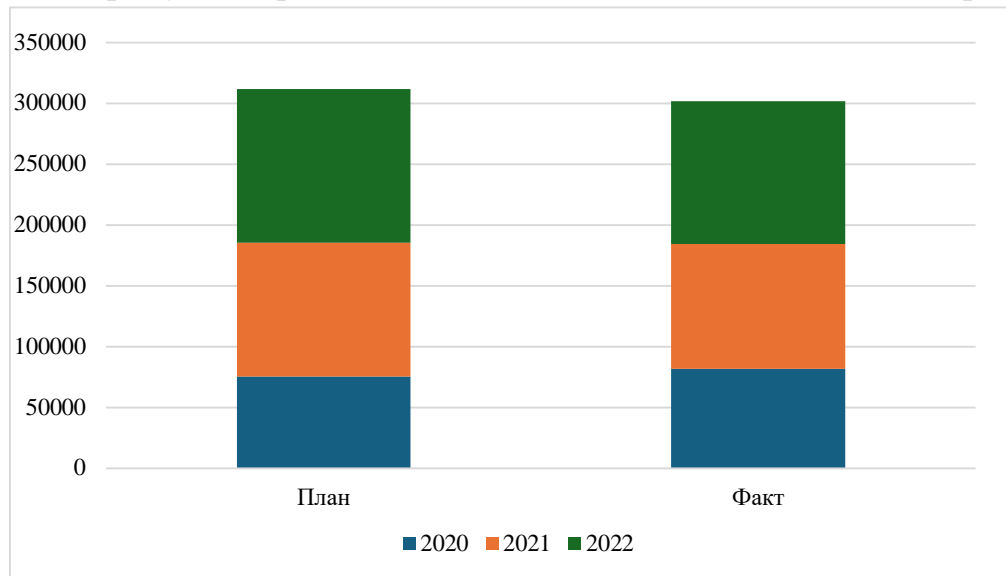
Таблиця 2.3

Видатки бюджету громади

Рік	2020	2021	2022
Планові показники, тис.грн	75108,9	109994,6	126608,0
Фактичні показники, тис.грн	81388,0	102866,8	117331,2

Джерело [21, 22, 23]

Видатки Вилківського бюджету в дослідженому періоді збільшилися на 69269,3 тис. грн. у 2021 році показник збільшився на 34885,7 тис. грн. Водночас

розширилися і планові показники. У 2022 році надходження збільшилися на 16613.4 тис. грн.

Графічне відображення фактичних надходжень до бюджетів ОТГ в Одеській області в порівнянні з плановими показниками та показниками за аналогічні періоди має тенденцію до зростання (рис. 2.3.).

Аналіз виконання плану видатків Вилківської ТК (Додаток Б) дозволив виявити основні види видатків загальних фондів місцевого бюджету:

- забезпечення діяльності закладів у сфері освіти (КПКВК 611161);
- забезпечення діяльності інклюзивно-ресурсних центрів (КПКВК 611170);
- інші програми і заходи у сфері освіти (КПКВК 611162);
- керівництво і управління у відповідній сфері у містах , селах та ОТГ (КПКВК 110160);
- надання дошкільної освіти (КПКВК 611010);
- надання загальної середньої освіти загальноосвітніми навчальними закладами (КПКВК 611020);
- надання спеціальної освіти школами естетичного виховання (музичними, хореографічними, тощо) (КПКВК 111100);

- проведення виборів (КПКВК 110191);
- утримання апарату (КПКВК 110150).

РОЗДІЛ 3.

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД УКРАЇНИ

3.1. Оптимізація процесу бюджетного планування

У Бюджетному Кодексі України одним із принципів бюджетної системи є принцип ефективності та результативності, що «передбачає досягнення цілей усіма учасниками бюджетного процесу, які заплановані на основі національної системи цінностей і завдань інноваційного розвитку економіки, шляхом забезпечення якісного надання публічних послуг при залученні мінімального обсягу бюджетних коштів та досягнення максимального результату при використанні визначеного бюджетом обсягу коштів [4]».

Формування ефективної бюджетної системи є невід'ємною частиною розвитку ринкової економіки України. Соціально-економічні зміни призвели до докорінної реформи всієї фінансової системи та її основної ланки – бюджетної системи. В контексті бюджетної реформи в Україні однією з найважливіших питань є підвищення ефективності роботи місцевих фінансових органів та органів місцевого самоврядування.

У складних соціально-економічних умовах української економіки процеси коригування бюджетної політики щодо окремих муніципальних утворень, їх невідповідність реформі системи місцевого самоврядування залишаються одними з основних факторів, що призводять до уповільнення розвитку підприємницької та інвестиційної діяльності у державі [46, с.233].

Оскільки місцеві бюджети є невід'ємною частиною бюджетної системи країни, зміна умов їх прийняття та виконання істотно впливає на стійкість і стабільність податково-бюджетної системи та бюджетну безпеку країни в цілому. Висока концентрація влади на базовому рівні обумовлена тим, що система місцевого самоврядування не стільки продуктом розвитку громадянського суспільства, скільки продовженням системи місцевого

самоврядування, яка є своєрідною ниткою, що пов'язує населення з державними структурами. Така система відносин визначає роль місцевих фінансів, зокрема місцевого бюджету, фактично як вторинного до держави, яка прагне мобілізувати максимальний обсяг фінансових ресурсів. У зв'язку з цим виникає потреба подальшого вдосконалення законодавчої бази, а також підвищення ефективності забезпечення бюджетного процесу на регіональному рівні.

Надмірна централізація фінансових коштів на державному рівні не дозволяє місцевій владі повною мірою виконувати свої функції та робить їх залежними від основного бюджету. Для подальшого розвитку української економіки потрібне проведення відповідних інституційних реформ [38, с.20]. Державне фінансове регулювання в умовах економічного зростання повинно включати систему бюджетних заходів, які повинні створити умови для проведення структурних реформ і компенсувати диспропорції в соціально-економічному розвитку регіонів.

Необхідно забезпечити реалізацію заходів з удосконалення системи бюджетного планування. Уряд має забезпечити реалізацію заходів щодо запровадження солідарної відповідальності приватного сектору, передачі частини державних функцій бізнес-середовищу, реформування підходу до бюджетних інвестицій, запровадження нових механізмів державно-приватного партнерства, зміни податкової системи, запровадження системи моніторингу та контролю за державним та напівдержавним боргом, реформування міжбюджетних відносин та вдосконалення системи фінансового планування, реформувати міжбюджетні відносини, зміцнювати фіскальну стійкість, стабілізацію солідарності приватного сектору та бюджетних зобов'язань; підвищення інвестиційної активності приватного сектору; розширення державно-приватного партнерства з метою зменшення бюджетного навантаження; підвищення ефективності органів місцевого самоврядування; повноцінне запровадження державного контролю.

Реалізація цих заходів сприятиме забезпеченню фіскальної стабільності, підвищенню ефективності бюджетних видатків, у тому числі бюджетних

інвестицій, збільшенню обсягів приватних інвестицій в економіку, підвищенню ефективності діяльності органів самоврядування та створенню сприятливих умов для сталого економічного зростання. Підвищення ефективності місцевого самоврядування та створення сприятливих умов для сталого економічного зростання.

Для вирішення поставлених задач основними принципами бюджетної політики України повинні бути реалістичність бюджетних доходів і видатків, ефективність та результативність виділених бюджетних коштів, обґрунтованість державних видатків та рівня державного боргу, повнота обліку доходів державного бюджету, системність у розподілі бюджетних коштів, цільове визначення державної підтримки, підвищення відповідальності у використанні бюджетних коштів та економія видатків.

Для забезпечення макроекономічної стабільності та фіскальної збалансованості бюджетна політика має базуватися на фіскальних обмеженнях, зокрема, на бюджетному дефіциті та рівні державного боргу. Для утримання державного боргу на прийнятному рівні дефіцит бюджету має бути обмежений до 1% ВВП. З огляду на довгострокові цілі соціально-економічного розвитку, основними перевагами державних видатків є модернізація та диверсифікація економіки, модернізація суспільства та підвищення якості державних послуг і життєвої інфраструктури [35, с.216].

Водночас, підвищення якості державних послуг вимагають вдосконалення солідарних та накопичувальних пенсійних схем. Пенсійна система потребує вдосконалення, а система оплати праці в державному секторі - подальшого розвитку, довгострокові стратегії розвитку пенсійних схем мають бути спрямовані на забезпечення реальності пенсійних виплат та фінансової стійкості. У цьому контексті необхідні якісні зміни в усіх компонентах пенсійної системи. Важливо також забезпечити стійку та продуктивну зайнятість і фінансувати заходи зі зміцнення національної оборони та національної безпеки. На підвищення якості державних послуг необхідно розвивати інформаційні системи надання послуг у електронному форматі [30, с.101].

Для підвищення ефективності використання бюджетних коштів необхідно оптимізувати існуючі бюджетні витрати та посилити розподіл відповідальності з приватним сектором. Реформувати підхід до бюджетних інвестицій, розвивати механізми державно-приватного партнерства як способу зменшення навантаження на бюджет, а також удосконалити систему обліку та управління державними фінансами.

Для того, щоб проводити більш проактивну та ефективну бюджетну інвестиційну політику, необхідно змінити підхід до бюджетних інвестицій. Підхід до бюджетних інвестицій потребує змін. Виходячи з попереднього досвіду, інвестиційні плани мають бути реалістичними та конструктивними. Інвестиційне планування має бути реалістичним і конструктивним, з урахуванням довгострокових цілей, таких як диверсифікація національної економіки, розвиток інфраструктури та розвиток приватного сектору. Інвестиційні плани повинні реалізовуватися реалістично і конструктивно, з урахуванням довгострокових цілей, таких як розвиток інфраструктури та приватного сектору для забезпечення стабільності та стійкості національної економіки. У цьому контексті бюджетні інвестиції мають бути сконцентровані на проектах зі значною соціальною та економічною віддачею. Для досягнення цієї мети необхідно, зокрема, переглянути систему бюджетного інвестиційного планування. Техніко-економічні обґрунтування та підготовка проектно-кошторисної документації, інвестиційні пропозиції та проекти відбираються суворо за відповідними критеріями та визначенням плану фінансування. На макрорівні - це пріоритети розвитку сектора економіки, вплив на розвиток галузі, зниження регіональних диспропорцій та потенціал залучення приватних інвестицій; на рівні проектів – висока соціально-економічна віддача та потенціал залучення приватних інвестицій.

3.2. Посилення контролю за використанням бюджетних коштів

Фінансовий контроль – «це сукупність заходів, проведених контрольним органом з допомогою певних форм і організаційних методів контролю за фінансовими та пов'язаними з ними операціями і діями органів структури державної влади, муніципальних утворень, підприємств, установ, організацій та населення [18, с.56]».

До об'єктів прямого контролю належать:

- бюджетні характеристики усім стадіях бюджетного процесу (складання, обговорення, затвердження та виконання бюджету, складання і затвердження звітів про виконання бюджету);
- фінансові показники господарської діяльності (прибуток, прибуток, амортизація, витрати, рентабельність, основні фонди, оборотні кошти тощо.);
- податкові платежі з бюджетних та позабюджетних фондів;
- показники, що характеризують фінансово-кредитні відносини;
- страхові ринки, інші операції та угоди (з формами вартості).

Цілями державного контролю є проведення єдиної бюджетної та грошово-кредитної політики; забезпечення законності, достатності та ефективності використання державних фінансових ресурсів та державної власності; запобігання нецільовому та неефективному використанню та зловживанню державними ресурсами.

Виконання бюджетів будь-якого рівня перебуває під постійним контролем органів влади. Порядок та організаційні форми здійснення контролю за виконанням бюджету визначаються відповідними органами подання влади у положенні про бюджетний процес на території даної національно-державної або адміністративно-територіальної освіти. Органи виконавчої влади здійснює контроль за використанням підприємствами, установами та іншими організаціями виділених ним бюджетних асигнувань.

Повноваження органів представницької влади щодо контролю за виконанням бюджету можна поділити на дві групи: по-перше, це повноваження щодо організації контролю, а по-друге – власне контрольні повноваження [39, с.60].

До першої групи належать повноваження щодо визначення організаційних форм контролю; встановлення порядку та строків подання відповідними органами виконавчої влади інформації щодо виконання бюджету; організації аудиторської перевірки виконання бюджету.

Друга група, як говорилося, - це безпосередній контроль за виконанням бюджету з боку самих представницьких органів влади. Для цього представницькі органи влади та їх постійні комітети та комісії у процесі виконання бюджету мають право вимагати будь-яку інформацію про виконання бюджету у відповідних адміністративних органів, їх фінансових та інших органів управління.

З метою підвищення ефективності контролю за виконанням бюджету органи представницької влади можуть утворювати у своїй структурі спеціальні органи, які здійснюють цю контрольну функцію [42].

Етапи посилення контролю за використанням бюджетних коштів:

1. Розробка законодавства про державний фінансовий контроль, що включає законодавче закріплення на федеральному рівні основних повноважень регіональних контрольно-рахункових органів;

2. Визначення та закріплення на федеральному рівні основних ознак, що застосовуються при кваліфікації порушень, що виявляються в процесі реалізації контрольних функцій незаконного, неефективного та нерационального використання бюджетних коштів;

3. Закріплення за контрольно-рахунковими органами повноважень щодо застосування примусових заходів за порушення бюджетного законодавства;

4. Удосконалення законодавства про адміністративні правопорушення у напрямку включення до нього необхідних положень про відповідальність порушення бюджетного законодавства. Відсутність застосування контрольно-рахунковими органами примусових заходів до порушників бюджетного законодавства тягне їх безкарність.

Наведені заходи дозволять підвищити якість муніципального фінансового контролю та покращити роботу контрольних органів.

ВИСНОВКИ

Українська економіка, в тому числі бюджетна система, сильно постраждала від війни і зазнала значних деструктивних змін. Лише після закінчення бойових дій можна буде подолати негативні наслідки війни, але вже сьогодні важливо розробити стратегію післявоєнного розвитку, визначити цілі та заходи, розрахувати фінансові ресурси та джерела їх надходження, створити передумови для швидкого відновлення, а саме прозору, сучасну та стійку бюджетну систему з компетентними фахівцями.

Видаткова частина бюджету воєнного часу має бути спрямована насамперед на фінансування оборони та безпеки держави, а післявоєнний розвиток – на інфраструктуру, енергетику, військово-промисловий комплекс, ІТ та інші конкурентоспроможні інноваційні галузі, підтримку малого та середнього бізнесу, соціальну сферу, зокрема допомогу внутрішньо переміщеним особам, військовослужбовцям та їхнім родинам [34, с.49].

Окрім матеріальної допомоги, важливим напрямом фінансування має стати психологічна та консультативна підтримка військовослужбовців та ВПО, що сприятиме їхній реінтеграції в соціально-економічні відносини та ринок праці, а також запобігатиме виникненню травматичних ситуацій у суспільстві.

Поглиблене вивчення бюджету, як економічної категорії, відкриває широкі перспективи для розуміння основ фінансового менеджменту на місцевому рівні. Розкриття сутності бюджету, його ролі та значення у економічній системі територіальної громади дає можливість усвідомити, наскільки важливим є ефективне управління бюджетними ресурсами для забезпечення сталого розвитку та задоволення потреб громадян. Осмислення бюджету як інструменту фінансової стабільності та розвитку сприяє формуванню стратегічного підходу до планування майбутніх витрат і доходів, що, в свою чергу, забезпечує більш ефективне використання бюджетних коштів і підвищення якості життя мешканців територіальних громад.

Детальний аналіз бюджетного процесу на місцевому рівні дозволяє оцінити комплексність та важливість управлінських рішень в контексті розподілу фінансових ресурсів. Цей процес підкреслює необхідність ефективного планування та контролю за виконанням бюджету, що є критично важливим для задоволення потреб громади та досягнення її стратегічних цілей.

Аналіз джерел формування бюджетів територіальної Вилківської громади, представлений у розділі 1.3., підкреслює значення різноманітних доходних статей для місцевого бюджету. Вивчення цих джерел виявило не лише їхню структуру, але й вказало на критичну роль власних доходів громади, таких як податки та неподаткові надходження, у зміцненні фінансової незалежності та спроможності територіальної громади реалізовувати місцеві ініціативи. Особлива увага приділялася аналізу ефективності використання зазначених ресурсів, що відкриває шляхи для оптимізації фінансового планування та підвищення загальної ефективності управління місцевими фінансами.

Виявлено ключові аспекти функціонування та структури бюджету даної територіальної громади. Дослідження включало аналіз доходів, виділених на соціальні та економічні програми, а також оцінку розподілу коштів між різними напрямками. Здійснене дослідження дозволило виявити ключові пункти зосередження фінансових ресурсів, а також визначити можливості для підвищення ефективності їх використання. Аналіз бюджету Вилківської громади зумовив формування конкретних рекомендацій щодо оптимізації фінансових процесів та підвищення результативності реалізації соціально-економічних програм на місцевому рівні.

Було проаналізовано основні категорії доходів, включаючи податкові та неподаткові надходження, а також фінансову підтримку з інших рівнів бюджетної системи. Особлива увага приділена оцінці ефективності збору податків та можливостям оптимізації неподаткових доходів. Дослідження виявило ключові виклики, з якими стикається громада у збільшенні своїх доходів, та надало обґрунтовані пропозиції щодо покращення фінансової

самодостатності, зокрема через розширення бази оподаткування та посилення адміністрування доходів.

Аналіз витрат бюджету Вилківської ТГ виявив, що певні сектори вимагають більшої оптимізації та раціоналізації витрат з метою підвищення ефективності використання обмежених ресурсів громади. На основі проведеного дослідження були сформульовані рекомендації щодо перерозподілу ресурсів, підвищення прозорості та контролю за бюджетними витратами, що має сприяти забезпеченню сталого розвитку та задоволення потреб місцевої громади.

Виявлено ряд ключових аспектів, які потребують удосконалення з метою забезпечення ефективного використання бюджетних ресурсів. Дослідження вказало на потребу у впровадженні сучасних інструментів та методів бюджетного планування, таких як програмний підхід, стратегічне управління та механізми моніторингу та оцінки результативності. Оптимізація процесу бюджетного планування може сприяти підвищенню прозорості, ефективності та ефективності управління бюджетними ресурсами на рівні територіальних громад.

Розглянувши різноманітні аспекти контролю, включаючи фінансовий, аудиторський та внутрішній контроль. Аналіз показав, що необхідно розробити та впровадити ефективні механізми моніторингу та звітності за використанням бюджетних коштів, а також посилити взаємодію між різними органами та установами, що відповідають за контроль за бюджетними видатками. Це може сприяти запобіганню корупції, ефективному використанню коштів та забезпеченню здійснення проектів та програм відповідно до запланованих бюджетних ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баймуратов М. Децентралізація та компетенція місцевого самоврядування в Україні. Віче: 2015. 17 с.
2. Баймуратов М.О. Територіальна громада у національному та міжнародному вимірах. Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право Вип. 13, 2017. 132 с.
3. Барецький В. І. Зміцнення фінансової автономії місцевої влади і самоврядування . Фінанси України: 2005. 69 с.
4. Боровік Л.В., Карнаушенко А.С., Петренко В.С. Роль інформації у формуванні глобальної економіки та економічного розвитку суспільства. Вісник ХНТУ. 1(76), 2021. С.192-197.
5. Боровік Л.В., Петренко В.С., Карнаушенко А.С. Роль шкільної освіти в розвитку молодіжного підприємництва. Ефективна економіка. Вип.3. 2021. doi: 10.32702/2307-2105-2021.3.6
6. Бюджетний кодекс України. Закон України від 08.07.2010 № 2456-VI.
7. Васютинська Л. А. Підвищення ефективності управління видатками бюджету: проблематика та прагматика. Одеський національний економічний університет: 2019. 148 с.
8. Ватаманюк-Зелінська У. І. Виконання місцевих бюджетів у період воєнного стану: нові тенденції та закономірності. Innovation and Sustainability 2: 2023. 45 с.
9. Владимиров К. М. Місцеві фінанси : навч. посіб. / ОЛДІ-ПЛЮС Херсон: 2009. 352 с.
10. Возняк Г. А. Особливості формування фінансів територіальних громад в проекції забезпечення їх самодостатності: досвід львівської області. Економіка та суспільство 2: 2022. 45 с.

11. Волощук Р. Є. Місцеві податки і збори та їхня роль у формуванні податкових надходжень місцевих бюджетів в Україні: регіональний аспект. Економіка і суспільство: 2018. 975 с.
12. Ганущак Ю. Місцеві бюджети : практ. посіб. Швейцар.-укр. проект Підтримка децентралізації в Україні: 2012. 30 с.
13. Гарбар Ж. В. Особливості формування бюджетів об'єднаних територіальних громад в умовах децентралізації. Бондалетова Т. О. Київ: Економіка та держава 6, 2021. 51 с.
14. Глущенко А. С. Формування самодостатніх фінансово спроможних територіальних громад в Україні: стан, проблеми та перспективи. Проблеми економіки 2: 2019. 133 с.
15. Гресь К. І. Фінансово-бюджетна децентралізація: особливості формування і використання коштів місцевих бюджетів в умовах воєнного стану. Київ: Редакційна колегія, 2023. 150 с.
16. Гулак Л. С. Теоретичні засади становлення місцевого самоврядування. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету: 2013. 104 с.
17. Гутаріна С.О. Еволюція поглядів на трактування поняття – л місцеві фінанси. Экономика и управление: 2008. 61 с.
18. Гуцал Л. Р. Формування туристичної привабливості територіальних громад в Україні. Шоробура І. В. Економіка та суспільство 49: 2023. 93 с.
19. Дорош В. Ю. Особливості формування джерел фінансового забезпечення соціальної сфери територіальних громад. Московчук А. Т. Редакційна колегія: 2023. 49 с.
20. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Редкол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та інших. Київ: Видавничий центр «Академія», 2002. 952 с.
21. Євдокімов О. В. Проблеми розвитку відокремлених територіальних громад. Бізнес Інформ № 5: 2018. 104 с.
22. Європейська хартія місцевого самоврядування: Хартія від 15. 10.1985 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036#Text

23. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 26 травня 1997 р. ВР України №24. 1997. 170 с.
24. Звіт про виконання бюджету Вилківської міської ради за 2020 рік. URL: <https://vytkivska-gromada.gov.ua/docs/696674/>.
25. Ihnatenko, M., Marmul, L., Petrenko, V., Karnausenko, A. and Levaieva L. (2020), Innovative tools in the methodology and teaching of the basic principles of enterprise management. *International Journal of Management*, vol. 11, is. 06, pp. 847–854. <https://doi.org/10.34218/IJM.11.6.2020.073>.
26. Карнаушенко А. С., Петренко В.С., Лопатньов Д.К.. Пасивний дохід в Україні: джерела та перспективи. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління, вип. 13, 2024, doi:10.54929/2786-5738-2024-13-08-01.
27. Карнаушенко А.С. Гребенюк Н.В. Петренко В.С. Агропромислова інтеграція – важливий чинник інвестиційної привабливості сільського господарства. Вісник ХНТУ. 2022. № 3(82). doi:10.35546/kntu2078-4481.2022.3.26
28. Карнаушенко А.С., Петренко В.С., Боровік Л.В. Сучасні тенденції та перспективи розвитку європейського ринку страхування. Таврійський науковий вісник. Вип. 14. 2022. С.85–94. doi:10.32782/2708-0366/2022.
29. Карнаушенко А.С., Петренко В.С. Активізація розвитку торговельної галузі України. Таврійський науковий вісник. Серія «Економіка». 2020. Вип. 1. С. 139–147.
30. Кириленко О. А. Особливості формування податкових надходжень бюджетів територіальних громад в сучасних умовах. Наконечна О. І. Львів: Члени редакційної колегії, 2023. 72 с.
31. Кондратенко О. М. Особливості формування бюджетів об'єднаних територіальних громад. Київ: Причорноморські економічні студії 38, 2019. 34 с.
32. Круш П. В. Національна економіка: регіональний та муніципальний рівень : підручник. Центручб. л-ри: 2011. 320 с.

33. Лелеченко А. П. Місцеве самоврядування в умовах децентралізації повноважень: навч. посіб. «Рада Європи». Васильєва О. І. Куйбіда В. С. Ткачук А. Ф. Київ: 2017. 110 с.
34. Лібанова Е. М. Соціально-економічний потенціал сталого розвитку України та її регіонів: національна доповідь. Наук. ред.: Хвесик М. А. «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України». Київ: 2018. 776 с.
35. Ліснічук О. А. Оцінювання впливу місцевих бюджетів на економічний розвиток територіальних громад (на прикладі м. Ірпінь). Шворак В. В. Мазур В. В. Економічний простір 161: 2020. 35 с.
36. Лушагіна Т. В. Типологія та спрямованість децентралізації влади. Наукові праці. Політологія: 2016. 10с.
37. Лявинець Є. І. Напрями удосконалення формування доходів місцевих бюджетів в Україні. Голова редакційної колегії : 2023. 169 с.
38. Макаров Г.В., Держалюк О.М., Каплан Ю.Б. Взаємодія органів державної влади та місцевого самоврядування у межах нової системи територіальної організації влади в Україні. Аналітична доповідь. за заг. Ред Макарова Г. В. Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2011. 54 с.
39. Мельникова К.В., Петренко В.С., Белугіна Т.І. Діагностика фінансового стану на прикладі ПП 'Віннер Форд Рівне' в умовах зростаючої невизначеності. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління, вип. 12. 2024, doi:10.54929/2786-5738-2024-12-04-07.
40. Міністерство фінансів України URL: <https://mof.gov.ua/uk/budget>
41. Мохненко А.С., Наумов О.Б., Чмут О.О. Модель організаційно-економічного механізму логістичної системи підприємства // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія "Економічні науки". Херсон, 2023. № 48. С. 19-24.
42. Мохненко А.С., Казакова А.Ю. Маркетингу як інструмент управління персоналом підприємств готельної сфери // Маркетингові та

організаційні механізми повоєнного розвитку галузі гостинності та туризму України: матеріали I Всеукр. наук.-практ. конф. м. Харків, 14-15 листопада 2023 р. Харків, 2023. С. 87-90.

43. Мунько А. Ю. Політика фінансової безпеки територіальних громад: розробка, реалізація, оцінювання. Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування 1, 2022. 72 с.

44. Н.С. Ситник Фінанси об'єднаних територіальних громад: навч. посіб. «Апріорі» Львів: 2019. 536 с.

45. Назарова Т. М. Особливості бюджетного та податкового процесу в умовах воєнного стану. Татаринцева Ю. А. Вісник Національного технічного університету: Харківський політехнічний інститут"(економічні науки) 6, 2023. 51 с.

46. Наконечний В. В. Основні світові моделі місцевого самоврядування: порівняльний аналіз теорія та практика державного управління: 2014. 289 с.

47. Ніколаєва О.М. Місцеві фінанси: навч. посіб./ Центр учбової літератури, 2013. 354 с.

48. Орзіх М. Концепція правового статусу самоврядних територій і органів місцевого самоврядування. Місцеве і регіональне самоврядування України. Вип. 1-2 (10-11): 2009. 75 с.

49. Патицька Х. О. Проблемні аспекти формування та розвитку об'єднаних територіальних громад. Одеса: Регіональна економіка 2, 2019. 44 с.

50. Петренко В.С., Карнаушенко А. С., Мельникова К. В. Альтернативні джерела фінансування Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». Вип. 49. 2023. doi:10.32999/ksu2307-8030/2023-49-9.

51. Петренко В.С., Карнаушенко А. С., Мельникова К. В. Соціальні стандарти ЄС та їх вплив на українську економіку. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління, вип. 10, Грудень 2023, doi:10.54929/2786-5738-2023-10-02-03.

52. Петренко В.С., Карнаушенко А.С., Петренко Д.О. Аналіз впливу воєнного стану на ринок праці України. Науковий вісник Херсонського

державного університету. Серія «Економічні науки». Вип. 49. 2023. doi: 10.32999/ksu2307-8030/2023-48-6

53. Подзізей О. О. Організаційно-економічні засади відновлення конкурентоспроможності територіальних громад і регіонів України. Волинський національний університет імені Лесі Українки: 2023. 104 с.

54. Практичний посібник з питань формування спроможних територіальних громад. Київ: Асоціація міст України, 2020. 140 с.

55. Приходько Х. В. Децентралізація публічної влади та місцеве самоврядування: концептуально-правові питання. Часопис Київського університету права: 2014. 75 с.

56. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333.

57. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України № 3480-IV від 23.02.2006.

58. Раделицький Ю. О. Теоретико-системні основи визначення місцевих бюджетів. Причорноморські економічні студії: 2017. 130 с.

59. Рішення сесії №1931 «Про затвердження Звіту про виконання доходної та видаткової частини бюджету Вилківської міської ради Ізмаїльського району Одеської області (Вилківської міської об'єднаної територіальної громади) за 2022 рік». URL: <https://vylkivska-gromada.gov.ua/docs/1356006/>

60. Руснак А.В., Петренко В.С. Карнаушенко А.С. Аналіз фундаментальних методів бюджетування з метою розроблення організаційної бюджетної політики. Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2018. (33). 203-208.

61. Стащук О. А. Фінансова безпека територіальних громад, як ключовий фактор забезпечення їх сталого розвитку. Жук М. І. Економічний часопис Волинського національного університету імені Лесі Українки 3: 2021. 60 с.

62. Танклевська Н.С., Карнаушенко А.С., Петренко В.С. Ізраїльський досвід післявоєнного відновлення економіки. Науковий вісник Льотної академії. 2022. 6. 20-28.

63. Танклевська Н.С., Петренко В.С., Карнаушенко А.С. Економічна сутність та види криптовалюти у світі. Бізнес-навігатор. 2017. Вип. 4–2. 133–138.

64. Тимечко І. Р. Узагальнення підходів щодо сутності територіальної громади України. Науковий вісник Мукачівського державного університету. 2017. 170с.

65. Юхименко П. І. Теорія фінансів: Підручник. Федосов В. М. Лазебник Л. Л. Центр учбової літератури: 2010. 576 с.

66. Cheema G. Shabbir Decentralizing Governance Emerging Concepts and Practices. Washington, D.C: ash institute for democratic governance and innovation/ John F. Kennedy School of Government Harvard University: 2007. 326 p.

67. Petrenko, V., Karnaushenko, A (2021) Development of entrepreneurial universities as a necessity in conditions of economic instability and financial turbulence. Intellectual development of mankind in modern conditions: economics, history. Books ha 19. Part 2: series of monographs (Series "Science environment of modern man"; No. 19). ISBN978-617-7880-27-0. pp. 12-29 <https://doi.org/10.30888/2663-5569.2021-19-02-013>

ДОДАТОК А

Надходження доходів за січень- грудень 2020 року
по Вилківській міській раді, тис.грн.

ККД	Доходи	Факт за 2019 рік	2020 рік				Зростання 2020 року в порівнянні з 2019р.	
			План на 2020 рік (зі змінами)	Факт за 2020 рік	+/-	% викон.	+/-	% викон.
	Всього ПДФО	15102,9	16264,4	15637,86	-626,54	96,15	534,96	103,54
11010100	Податок з доходів найман.працівн	12504,5	13503,60	12873,82	-629,78	95,34	369,32	102,95
11010200	Податок на доходи з військовослужбовців	1776,7	1865,40	2326,07	460,67	124,70	549,37	130,92
11010400	Податок на доходи з фізичних осіб , із доходів інших ніж заробітна плата	699,5	752,90	294,82	-458,08	39,16	-404,68	42,15
11010500	Податок на доходи з фізичних осіб, що сплач за результатами річного декларування	122,2	142,50	143,15	0,65	100,45	20,95	117,14
13010200	Рентна плата за використання лісових ресурсів (очерет)	18,9	0,00	0,09	0,09	0,00	-18,81	0,48
13030200	Рентна плата за користування надрами місцевого значення (пісок)	37,8	36,60	33,31	-3,29	91,01	-4,49	88,12
14021900	Акцизний податок на							
14031900	Пальне	868,5	960,00	692,24	-267,76	72,11	-176,26	79,71
14040000	Акцизний податок з реалізації підакцизних товарів роздрібною торгівлею	504,1	506,00	962,72	456,72	190,26	458,62	190,98
18000000	Місцеві податки	13362,4	14407,10	13010,77	1396,33	90,31	-351,63	97,37
	Всього плата за нерухоме майно	1230,5	1424,4	1386,665	-37,73	97,35	156,17	112,69
18010100	Податок на нерухом. з юридичн осіб за житлові приміщення	20,8	22,00	22,78	0,78	103,56	1,98	109,54
18010200	Податок на нерухом. з фізичних осіб за житлові приміщення	199,6	215,00	214,63	-0,37	99,83	15,03	107,53
18010300	Податок на нерухом. з фізичн осіб за нежитлові приміщення	113,1	117,00	130,68	13,68	111,69	17,58	115,54
18010400	Податок на нерухом. з юридичн осіб за нежитлові приміщення	897,1	1070,40	1018,57	-51,83	95,16	121,57	113,55

	Всього плата за землю	7148,6	7390,3	6959,878	-430,42	94,18	-188,72	97,36
18010500	Земельний податок з юридичних осіб	990,8	991,00	1053,36	62,36	106,29	62,56	106,31
18010600	Орендна плата з юридичних осіб	3362,6	3449,30	3187,38	-261,92	92,41	-175,22	94,79
18010700	Земельний податок з фізичних осіб	691,9	750,00	1234,67	484,67	164,62	542,77	178,45
18010900	Орендна плата з фізичних осіб	2103,3	2200,00	1484,46	-715,54	67,48	-618,84	70,58
18011000	Транспортний податок з фізичних осіб	50	50,00	12,10	-37,90	24,20	-37,90	24,20
18030200	Туристичний збір, сплачений фізичними особами	50,6	56,00	60,41	4,41	107,88	9,81	119,39
18050000	Всього Єдиний податок	4882,7	5486,40	4591,72	-894,68	83,69	-290,98	94,04
18050300	Єдиний податок з юридичних осіб	648,4	665,00	505,89	-159,11	76,07	-142,51	78,02
18050400	Єдиний податок з фізичних осіб	2967,1	3141,00	3110,52	-30,48	99,03	143,42	104,83
18050500	Єдиний податок з сільгоспвиробників	1267,2	1680,40	975,30	-705,10	58,04	-291,90	76,97
20000000	Неподаткові надходження	410,4	149,00	194,33	45,33	130,42	-216,07	47,35
21081500	Адмінштрафи за порушення у сфері обігу алкогольних напоїв та тютюнових виробів	19,4	19,00	50,57	31,57	266,14	31,17	260,65
22012500	Плата за надання інших адміністративних послуг	9,2	25,00	7,89	-17,11	31,55	-1,31	85,74
22012600	Адмін. збір за держ.ресстр.речових прав на нерух.майно і їх обтяжень	75,3	100,00	83,25	-16,75	83,25	7,95	110,56
22080400	Оренда комунального майна	4,2	5,00	5,00	0,00	100,00	0,80	119,05
22090100	Держмити (спадщина)	0,1	0,00	0,09	0,09	0,00	-0,01	90,00
22090400	Держмити (Паспорти)	2,1	0,00	10,51	10,51	0,00	8,41	500,35
22130000	Орендна плата за водні об'єкти	145,05	0	0	0	0	0	0
24060300	Інші надходження	154,5	0,00	37,03	37,03	0,00	-117,47	23,97
	Усього власні надходження	30305,0	32323,10	30531,33	-	1791,77	94,46	226,33
40000000	Офіційні трансферти	46473,1	50813,99	50256,03	-557,96	98,90	3782,93	108,14
41020100	Базова дотація	8548,7	10520,40	10520,40	0,00	100,00	1971,70	123,06
41033900	Освітня субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам	24648	29839,40	29839,40	0,00	100,00	5191,40	121,06
41034200	Медична субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам	7652,8	2050,50	2040,33	-10,17	99,50	-	26,66

41034500	Субвенція щодо соціально-економічного розвитку окремих територій	0	1440,11	1440,11	0,00	100,00	1440,11	
41040200	Додаткова дотація	4422,9	2539,60	2539,60	0,00	100,00	1883,30	57,42
41050900	Субвенція для придбання житла та приміщень для дітей-сиріт	0	1154,60	1154,60	0,00	100,00	1154,60	
41051100	Субвенція за рахунок коштів освітньої субвенції	462	426,70	426,70	0,00	100,00	-35,30	92,36
41051200	Субвенція з місцевого бюджету на особам з особливими освітніми потребами	358,2	603,18	350,76	-252,42	58,15	-7,44	97,92
41051400	Субвенція на НУШ	380,5	383,15	382,29	-0,86	99,77	1,79	100,47
41051700	Субвенція за рахунок залишку коштів субвенції особам з особливими освітніми потребами	0	220,00	220,00	0,00	100,00	220,00	
41053000	Субвенція з місцевого бюджету на проведення виборів депутатів	0	763,45	763,45	0,00	100,00	763,45	
ВСЬОГО ЗАГАЛЬНИЙ ФОНД		80703,7	83137,09	80787,35	2349,74	97,17	83,65	100,1
19010100	Екологічн податок за забруднення атмосферн. повітря	3,8	4,00	17,58	13,58	439,40	13,78	462,53
19010200	Надходження від скидів забрудн. речовин у водні об'єкти	0	2,00	0,00	-2,00	0,00	0,00	
19010300	Податок на розміщення відходів у спеціал. відведених місцях	14,7	20,00	11,97	-8,03	59,84	-2,73	81,41
24062100	Стягнення за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколиш середовища	356,8	461,00	335,65	-125,35	72,81	-21,15	94,07
25010100	Плата за послуги	1048,9	1050,00	851,18	-198,82	81,06	-197,72	81,15
25010300	Плата за оренду майна бюджетних установ	128,8	190,00	49,00	-141,00	25,79	-79,80	38,04
25010400	Надходження від реалізації майна (крім нерухомості)	9,3	15,00	14,04	-0,96	93,63	4,74	151,02
25020100	Благодійні внески	0	0,00	48,10	48,10	0,00	48,10	
40000000	Офіційні трансферти	2216,5	3921,39	3893,31	-28,08	99,28	1676,81	175,65
41053400	Субвенція з місцев бюджету на виконання інвестіц. проектів	2116,5	3921,39	3893,31	-28,08	99,28	1776,81	183,95

Всього СПЕЦІАЛЬНИЙ ФОНД	3678,8	5663,4	5220,8	-442,6	92,19	1542,0	141,9
ВСЬОГО ВЛАСНІ НАДХОДЖЕННЯ (ЗАГ.+СПЕЦ)	31867,3	34065,1	31858,85	2206,25	93,52	-8,45	99,97
ВСЬОГО надходження до БЮДЖЕТУ	84382,5	88800,5	86008,2	-2792,3	96,86	1625,7	101,9

Джерело [22]

ДОДАТОК Б

Видатки загального фонду бюджету Вилківської міської ради 2019 рік за основними функціональними напрямками використання

КФК	КЕКВ	Фактичн і видатки 2019 р.	2020 рік		Виконання плану		Зростання до відповідного періоду 2019 року	
			Планові призначен ня	Касові видатки	%	Відхилення (+,-)	%	Відхиле ння (+,-)
110150	утримання апарату	9135,9	9292,5	9124,5	98,2	-168,0	99,9	-11,4
2111	Заробітна плата	6886,3	7057,5	7037,2	99,7	-20,3	102,2	150,9
2120	нарахування на з-пл	1385,5	1394,7	1381,4	99,0	-13,3	99,7	-4,1
2210	придбання предм і матер.	436,4	451,0	403,5	89,5	-47,5	92,5	-32,9
2240	Оплата послуг	162,1	163,0	156,5	96,0	-6,5	96,5	-5,6
2250	Видатки на відрядження	94,3	50,0	36,8	73,7	-13,2	39,1	-57,5
2272	Оплата водопостачання	5,8	7,6	7,0	91,6	-0,6	120,0	1,2
2273	Оплата електроенергії	87,2	64,4	64,3	99,9	-0,1	73,8	-22,9
2275	Оплата інших енергоносіїв	77,6	100,8	35,0	34,7	-65,8	45,1	-42,6
2800	Інші видатки	0,9	3,5	2,8	79,0	-0,7	307,4	1,9
110160	Керівництво і управління у відповідній сфері у містах , селах та ОТГ	864,9	1054,3	1053,7	100,0	-0,5	121,8	188,8
2111	Заробітна плата	680	848,8	848,8	100,0	0,0	124,8	168,8
2120	нарахування на з-пл	160,7	186,7	186,7	100,0	0,0	116,2	26,0
2210	придбання предм і матер.	14,9	8,5	8,0	94,4	-0,5	53,7	-6,9
2240	Оплата послуг	2,2	4,3	4,3	100,0	0,0	195,1	2,1
2250	Видатки на відрядження	7,1	6,0	6,0	99,3	0,0	83,9	-1,1
110191	Проведення виборів	0	763,5	763,5	100,0	0,0	0,0	763,5
2282			763,5	763,5	100,0	0,0	0,0	763,5
111100	Надання спеціальної освіти школами естетичного виховання (музичними, хореографічними, тощо)	768,3	1024,9	938,1	91,5	-86,8	122,1	169,8
2111	Заробітна плата	626,4	836	761	91	-75	121,5	134,6
2120	нарахування на з-пл	139,9	185,1	175,6	94,9	-9,5	125,5	35,7
2273	Оплата електроенергії	2	3,8	1,6	42,1	-2,2	80,0	-0,4
611010	Надання дошкільної освіти	9266,8	10495,1	9711,6	92,5	-783,5	104,8	444,8
2111	Заробітна плата	5811,6	6746,0	6725,6	99,7	-20,4	115,7	914,0
2120	нарахування на з-пл	1262,8	1483,6	1450,5	97,8	-33,1	114,9	187,7
2210	придбання предм і матер.	181,6	26,9	26,7	99,4	-0,2	14,7	-154,9

2220	Медикаменти	9,5	42,7	41,8	98,1	-0,8	440,3	32,3
2230	Продукти харчування	902,9	967,6	701,8	72,5	-265,8	77,7	-201,1
2240	Оплата послуг	806,3	85,0	84,5	99,4	-0,5	10,5	-721,8
2250	Видатки на відрядження	12,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-12,5
2272	Оплата водопостачання	44,9	49,9	43,8	87,6	-6,2	97,4	-1,1
2273	Оплата електроенергії	896,3	1021,2	579,2	56,7	-442,0	64,6	-317,1
2275	Оплата інших енергоносіїв	64,0	70,8	56,3	79,5	-14,5	88,0	-7,7
2800	Інші видатки	1,5	1,5	1,5	100,0	0,0	98,4	0,0
611020	Надання загальної середньої освіти загальноосвітніми навчальними закладами	34465,2	40372,3	36894,3	91,4	-3478,0	107,0	2429,1
2111	Заробітна плата педперс	24213,7	29834,3	27326,8	91,6	-2507,6	112,9	3113,1
2120	нарахування на з-пл пед.	5378,8	6563,9	6045,4	92,1	-518,5	112,4	666,6
2210	придбання предм і матер.	404,9	183,4	181,6	99,0	-1,8	44,9	-223,3
2220	Медикаменти	24,1	52,2	49,0	93,9	-3,2	203,3	24,9
2230	Продукти харчування	565,3	454,8	400,4	88,0	-54,4	70,8	-164,9
2240	Оплата послуг	1244,7	219,0	214,1	97,7	-5,0	17,2	-1030,6
2250	Видатки на відрядження	156,2	76,4	33,5	43,8	-42,9	21,4	-122,7
2272	Оплата водопостачання	47,5	60,3	28,7	47,7	-31,6	60,5	-18,8
2273	Оплата електроенергії	574,6	688,5	402,2	58,4	-286,3	70,0	-172,4
2275	Оплата інших енергоносіїв	1837,9	2169,8	2142,9	98,8	-26,9	116,6	305,0
2730	Інші виплати населенню	17,5	11,6	11,6	100,0	0,0	66,5	-5,9
2800	Інші видатки	0,0	58,1	58,1	100,0	0,0	0,0	58,1
611090	Надання позашкільної ї освіти, заходи із позашкільної роботи з дітьми	914,0	1029,3	804,7	78,2	-224,6	88,0	-109,3
2111	Заробітна плата	619,5	772,0	610,8	79,1	-161,2	98,6	-8,7
2120	нарахування на з-пл	131,9	169,8	131,8	77,6	-38,0	99,9	-0,1
2210	придбання предм і матер.	38,9	3,0	2,7	90,3	-0,3	7,0	-36,2
2220	Медикаменти	0,0	3,0	2,6	86,7	-0,4	0,0	2,6
2240	Оплата послуг	50,8	3,0	2,7	88,6	-0,3	5,2	-48,1
2250	Видатки на відрядження	15,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-15,1
2272	Оплата водопостачання	1,9	2,4	0,0	0,0	-2,4	0,0	-1,9
2273	Оплата електроенергії	13,1	14,1	10,3	73,3	-3,8	78,9	-2,8
2275	Оплата інших енергоносіїв	42,7	61,0	42,8	70,2	-18,2	100,2	0,1
2800	Інші видатки	0,0	1,0	1,0	100,0	0,0		1,0
611161	Забезпечення діяльності закладів у сфері освіти	1657,7	1749,5	1704,6	97,4	-44,9	102,8	46,9
2111	Заробітна плата	1218,0	1307,2	1280,8	98,0	-26,3	105,2	62,8
2120	нарахування на з-пл	266,4	289,0	286,4	99,1	-2,6	107,5	20,0
2210	придбання предм і матер.	48,2	16,3	16,1	99,1	-0,1	33,4	-32,1
2220	Медикаменти	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
2240	Оплата послуг	14,4	52,2	51,5	98,6	-0,7	357,6	37,1

2250	Видатки на відрядження	26,0	9,7	9,7	99,6	0,0	37,3	-16,3
2272	Оплата водопостачання	1,9	2,2	0,0	0,0	-2,2	0,0	-1,9
2273	Оплата електроенергії	24,7	28,8	16,4	57,1	-12,4	66,5	-8,3
2275	Оплата інших енергоносіїв	45,6	31,5	31,0	98,3	-0,5	67,9	-14,6
2800	Інші видатки	12,5	12,6	12,6	100,0	0,0	100,9	0,1
611162	Інші програми і заходи у сфері освіти	119,6	12,7	5,4	42,8	-7,3	4,5	-114,2
2210	придбання предм і матер.	27,3	0	0	0,0	0,0	0,0	-27,3
2230	Продукти харчування	90	0	0	0,0	0,0	0,0	-90,0
2240	Оплата послуг	2,3	0	0	0,0	0,0	0,0	-2,3
2730	Інші виплати населенню	0	12,7	5,43	42,8	-7,3		5,4
611170	Забезпечення діяльності інклюзивно-ресурсних центрів	386,4	1016,6	757,5	74,5	-259,1	196,0	371,1
2111	Заробітна плата	314,3	715,5	538,4	75,2	-177,1	171,3	224,1
2120	нарахування на з-пл	69,1	157,4	118,6	75,3	-38,8	171,6	49,5
2210	придбання предм і матер.	0,0	122,1	91,4	74,9	-30,7	0,0	91,4
2220	Медикаменти	0,0	3,0	2,6	86,7	-0,4	0,0	2,6
2240	Оплата послуг	0,0	12,6	5,0	39,6	-7,6	0,0	5,0
2250	Видатки на відрядження	3,0	6,0	1,5	25,5	-4,5	51,0	-1,5
615031	Утримання та навчально-тренувальна робота комунальних дитячо-юнацьких спортивних шкіл	2043,2	2420,2	2194,6	90,7	-225,6	107,4	151,4
2111	Заробітна плата	1340,8	1659,8	1616,7	97,4	-43,1	120,6	275,9
2120	нарахування на з-пл	293,9	365,1	365,1	100,0	0,0	124,2	71,2
2210	придбання предм і матер.	86,4	89,0	68,1	76,6	-20,8	78,9	-18,3
2220	Медикаменти	7,6	16,4	6,6	40,2	-9,8	86,8	-1,0
2240	Оплата послуг	16,8	21,5	21,1	98,3	-0,4	125,8	4,3
2250	Видатки на відрядження	124,2	1,2	0,4	32,9	-0,8	0,3	-123,8
2272	Оплата водопостачання	1,8	3,8	2,1	55,8	-1,7	117,9	0,3
2273	Оплата електроенергії	136,4	240,6	91,8	38,2	-148,8	67,3	-44,6
2275	Оплата інших енергоносіїв	33,2	16,0	15,7	98,4	-0,3	47,4	-17,5
2730	Інші виплати населенню	0,0	6,7	6,7	100,0	0,0	0,0	6,7
2800	Інші видатки	0,0	0,1	0,1	100,0	0,0	0,0	0,1
113102	Забезпечення соціальними послугами стаціонарних хворих	0,0	30,7	28,4	92,5	-2,3	0,0	28,4
2111	Заробітна плата	0,0	25,0	23,3	93,2	-1,7	0,0	23,3
2120	нарахування на з-пл	0,0	5,7	5,1	89,6	-0,6	0,0	5,1
113104	Забезпечення соціальними послугами за місцем проживання	0,0	68,9	43,6	63,4	-25,2	0,0	43,6
2111	Заробітна плата	0,0	56,0	35,5	63,5	-20,5	0,0	35,5
2120	нарахування на з-пл	0,0	12,9	8,1	62,9	-4,8	0,0	8,1

113112	заходи щодо соціал. захисту дітей	68	50	33,3	66,6	-16,7	49,0	-34,7
2210	Придбання предметів та матеріалів	7,9	50	33,3	66,6	-16,7	421,5	25,4
2230	Продукти харчування	60	0	0		0,0	0,0	-60,0
113121	Утримання та забезпечення діяльності центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді	143,4	176,2	154,9	87,9	-21,3	108,0	11,5
2111	Заробітна плата	117,4	144,4	126,6	87,7	-17,8	107,8	9,2
2120	нарахування на з-пл	26,0	31,8	28,4	89,2	-3,5	109,0	2,4
113131	програма "Молодь України"	18,4	41,0	15,7	38,3	-25,3	85,3	-2,7
2210	придбання предм і матер.	4,0	10,0	2,5	25,0	-7,5	62,5	-1,5
2240	Оплата послуг	14,4	31,0	13,2	42,6	-17,8	91,7	-1,2
113242	Інші заходи соц.захисту населення	472,5	577,3	483,1	83,7	-94,3	102,2	10,6
2210	Предмети та матеріали	3,8	32,0	32,0	100,0	0,0	842,1	28,2
2230	Продукти харчування	12,7	26,0	26,0	100,0	0,0	204,7	13,3
2240	Оплата послуг	0,0	57,8	0,0	0,0	-57,8		0,0
2730	Інші виплати населенню	456,0	461,5	425,1	92,1	-36,4	93,2	-30,9
114030	Забезпечення діяльності бібліотек	933,9	1110,6	916,9	82,6	-193,7	98,2	-17,0
2111	Заробітна плата	666,3	770,0	699,5	90,8	-70,5	105,0	33,2
2120	нарахування на з-пл	159,3	170,3	170,3	100,0	0,0	106,9	11,0
2210	придбання предм і матер.	4,5	3,2	1,9	59,4	-1,3	41,7	-2,6
2240	Оплата послуг	2,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-2,7
2250	Видатки на відрядження	2,2	0,8	0,8	100,0	0,0	38,2	-1,4
2272	Оплата водопостачання	0,2	0,5	0,0	0,0	-0,5	0,0	-0,2
2273	Оплата електроенергії	20,6	75,8	38,4	50,7	-37,4	186,4	17,8
2275	Оплата інших енергоносіїв	78,2	90,0	6,0	6,7	-84,0	7,7	-72,2
114060	Забезпечення діяльності палаців і будинків культури	1697,0	1628,7	1604,8	98,5	-23,9	94,6	-92,2
2111	Заробітна плата	1080,9	1064,0	1064,0	100,0	0,0	98,4	-16,9
2120	нарахування на з-пл	253,1	262,1	262,1	100,0	0,0	103,6	9,0
2210	придбання предм і матер.	304,0	239,5	226,1	94,4	-13,4	74,4	-77,9
2240	Оплата послуг	14,6	7,3	4,9	66,9	-2,4	33,4	-9,7
2272	Оплата водопостачання	0,2	0,6	0,0	0,0	-0,6	0,0	-0,2
2273	Оплата електроенергії	44,0	55,2	47,8	86,5	-7,4	108,6	3,8
115062	Підтримка фізк.-спортивн діяльності	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-0,2
2210	придбання предм і матер.	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-0,2
116017	Інша діяльність , пов'язана з експлуатацією об'єктів житлово-комунального господарства	117,5	280,7	279,4	99,5	-1,4	237,8	161,9

	Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)							
2610		117,5	280,7	279,4	99,5	-1,4	237,8	161,9
116030	Благоустрій міста	2713,4	2581,9	2414,9	93,5	-167,0	89,0	-298,5
2111	Заробітна плата	930,7	1191,1	1138,0	95,5	-53,1	122,3	207,3
2120	нарахування на з-пл придбання предм і матер.	213,8	262,0	246,5	94,1	-15,5	115,3	32,7
2210		604,3	292,4	290,6	99,4	-1,8	48,1	-313,7
2240	Оплата послуг	453,1	295,9	292,6	98,9	-3,3	64,6	-160,6
2272	Оплата водопостачання	6,5	6,7	5,1	75,6	-1,6	77,9	-1,4
2273	Оплата електроенергії	275,3	294,5	259,3	88,1	-35,2	94,2	-16,0
2275	Оплата інших енергоносіїв	196,5	200,0	157,7	78,8	-42,3	80,2	-38,8
2800	Інші видатки	33,3	39,3	25,1	63,9	-14,2	75,4	-8,2
117130	Здійснення заходів із землеустрою	0,0	165,0	133,3	80,8	-31,7	0,0	133,3
2240	оплата послуг		165,0	133,3	80,8	-31,7	0,0	133,3
117680	Членські внески в асоціацію органів місц самовряд	4,9	5,2	4,6	89,3	-0,6	94,8	-0,3
2800	Інші видатки	4,9	5,2	4,6	89,3	-0,6	94,8	-0,3
117461	Утримання автотранспорту	273,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-273,5
2210	придбання предм і матер.	28,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-28,5
2240	Оплата послуг	47,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-47,7
2610	Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)	197,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-197,4
118110	Заходи із запобігання та ліквідації надзвичайних ситуацій та наслідків стихійного лиха	23,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-23,5
2210	придбання предм і матер.	13,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-13,3
2240	Оплата послуг	10,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-10,3
118700	Резервний фонд	0,0	65,0	0,0	0,0	-65,0	0,0	0,0
9000	нерозподілені видатки	0,0	65,0	0,0	0,0	-65,0	0,0	0,0
117693	Інші заходи, пов'язані з економ. діяльн.	33,5	2,0	1,7	86,6	-0,3	5,2	-31,8
2240	оплата послуг	31,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-31,5
2273	Оплата електроенергії	2,0	2,0	1,7	85,0	-0,3	85,0	-0,3
112010	Багатопрофільна стаціонарна медична допомога населенню	8493,9	3051,5	2891,1	94,7	-160,5	34,0	-5602,8
2282	Окремі заходи по реалізації державних програм, не віднесених до заходів розвитку	616,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-616,0
2610	Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям)	7877,9	3051,5	2891,1	94,7	-160,4	36,7	-4986,8

379130	Дотація з місцевого бюджету на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання закладів освіти та охорони здоров'я за рахунок відповідної додаткової дотації з державного бюджету	237,0	388,0	294,9	76,0	-93,1	124,4	57,9
2620	поточні трансферти органам державного управління інших рівнів	237,0	388,0	294,9	76,0	-93,1	124,4	57,9
379770	Інші субвенції з місцевого бюджету	1585,4	1884,5	1855,7	98,5	-28,8	117,1	270,3
2620	поточні трансферти органам державного управління інших рівнів	1585,4	1884,5	1855,7	98,5	-28,8	117,0	270,3
379800	Субвенція	0,0	50,0	0,0	0,0	-50,0		0,0
	ВСЬОГО ВИДАТКИ	76438,1	81388,0	75108,9	92,3	-6279,1	98,3	-1329,2

Джерело [22]